Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1916-03-29

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 5 2 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9715

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 520

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 29η Μαρτίου 1916.

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου . . . .

Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε οἱ χωρικοὶ χριστιανοί σας δὲν ἐπλήρωσαν τὰ λειτουργικά των καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύει θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ὀλιγωρίαν, ἅμα δὲ καὶ ἀπείθειαν πρὸς τὸν θρησκευτικόν των ἀρχηγόν, διὰ τοῦτο ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ πληρωθῶσιν ὅλα τὰ λειτουργικὰ ἀνελλιπῶς ἀπὸ σελλ. 1, θὰ εἶσθε καὶ οἱ δύο σας ἀ ρ γ ο ὶ ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ ἐν γένει ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, πλὴν τῆς ἁ γ ί α ς κ ο ι ν ω ν ί α ς, ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης, καὶ τῆς κ η δ ε ί α ς ἅτινα ἐπιτρέπομεν.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν σας

Ὁ . . . .

Ἡ Ι. Σύνοδος ἐπὶ ὁλόκληρον ἑβδομάδα ἠσχολήθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς καθαιρέσεως τῶν ἱερέων Βουνίου ἥτις ὡς γνωστὸν ἀρχικὴν αἰτίαν ἔχει τὴν ἄρνησιν τῆς Κοινότητος ταύτης ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

Οἱ ἱερεῖς οὗτοι εἶχον περιέλθῃ εἰς θέσιν ἀληθῶς διλημματικήν, ἐτέθησαν αὐτοὶ ἐν ἀργίᾳ πρὸς τιμωρίαν τῆς Κοινότητος, καὶ ἡ Κοινότης ἠρνεῖτο εἰς αὐτούς, πεινομένους καὶ στερουμένους, πᾶσαν βοήθειαν, ἂν μὴ ἀνελάμβανον νὰ ἱερουργήσωσι παρὰ τὴν ἐπιβεβλημένην εἰς αὐτοὺς ἀργίαν, καὶ πάντως ὑπὸ τῆς πείνης πιεζόμενοι ἠ-[illegible] τὴν κοινότητα, ἀφοῦ ὁ Ἀρχιερεὺς δὲν ἐξησφάλιζεν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἡ ἐκ συστάσεως ἄρνησις τῆς Κοινότητος εἰς ὑπακοὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἶνε ἀποδοκιμαστέα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εὗρεν αὕτη συνηγόρους εἰμὴ ἐλαχίστους.

Εἶνε ὅμως ἐξ ἄλλου ἀληθές, ὅτι τὰ πράγματα ἐξώθησεν εἰς τὰ ἄκρα ἡ αὐταρχικὴ καὶ πείσμων πολιτεία τῆς προϊσταμένης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις παρεῖδε φαίνεται τὰς ἐπιβαλλομένας σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς κοινότητας, σχέσεις μακροθυμίας, ἐπιεικείας, ἀγάπης αὐτόχρημα πατρικῆς.

Μυρίοι ἄλλοι ὑπάρχουσι τρόποι, πάντοτε χριστιανικοί, πρὸς συνετισμὸν καὶ ὀρθοφροσύνην τῶν παρεκτρεπομένων καὶ ἀπειθουσῶν κοινοτήτων, ἐὰν αἱ προϊστάμεναι Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ γνωρίζωσι νὰ κατακτῶσι τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτῶν.

Φαίνεται ὅτι οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς παρ' ἡμῖν ὡς Α καὶ Ω τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἔθεντο τὰς κανονικὰς καὶ λειτουργικὰς χρηματικὰς χορηγίας τῶν χριστιανῶν, καὶ τὰς περὶ τούτων διατάξεις αὐτῶν ἀξιοῦσι νὰ ἐπιβάλωσι δι' ὅσων διαθέτουσι δυνάμεων καὶ ἐξουσίας.

Δημοσιεύομεν ἐν ἐπικεφαλίδι ἐπιστολὴν Ἀρχιερέως πρός τινα Κοινότητα ἐν τῇ Νήσῳ καὶ ἔχομεν καὶ ἄλλας πολλῷ χείρονας ταύτης—διότι αὕτη διερμηνεύει πιστῶς τὸ πνεῦμα τὸ διέπον τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παρ' ἡμῖν διοίκησιν, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀκραιφνῶς χρηματικόν, ὡσεὶ αἱ σχέσεις τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς αὐτῶν ἦσαν σχέσεις συναλλακτικαί.

Ἐὰν αἱ κοινότητες δι' ἔνδειαν καὶ ἀπορίαν εἴτε καὶ διὰ δυστροπίαν καὶ ἀπείθειαν ἢ καὶ διὰ γνώμην οὐχὶ ἀβάσιμον ἀρνηθῶσι τὴν ἀπότισιν τῶν ἐπιβεβλημένων λειτουργικῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς θέτει εἰς ἀργίαν τὸν ἐφημέριον ἢ τοὺς ἐφημερίους καὶ ἀποκλείονται τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν θείων δώρων αὐτῆς οἱ χριστιανοὶ ἀθῷοι μετὰ ἐνόχων συλλήβδην.

Τὸ πρᾶγμα νομίζομεν καταντᾷ σκανδαλῶδες καὶ ἐπὶ τούτοις πολὺ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν χριστιανῶν καὶ ἐμφαίνει παντελῆ παρανόησιν τῶν σχέσεων τῶν ἀρχιερέων πρός τε τὸν ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον καὶ πρὸς τὰς κοινότητας. Τί ἔπταισεν ὁ ἱερεύς, ἂν ἡ κοινότης ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ, καὶ ἂν ἡ κοινότης ἀρνῆται νὰ πληρώσῃ, διατὶ νὰ ἀφαιρεθῇ αὐτῇ τὰ θεῖα δῶρα τῆς Ἐκκλησίας, ἐναντίον τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν: **Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε;**

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία παρέχει δωρεὰν πάντα τὰ θεῖα δῶρα αὐτῆς, δωρεὰν λαβοῦσα παρὰ τοῦ Παναγάθου Θεοῦ· καὶ ἡ ἄρνησις εἰς τοὺς δεομένους τούτων ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς χριστιαν. θρησκείας. **«Τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύει θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ὀλιγωρίαν»,** *γράφει ἀνωτέρω ὁ Ἀρχιερεύς. Μήτοι λοιπὸν ἡ χρηματικὴ γενναιοδωρία πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς εἶνε ἀσφαλὴς ἀπόδειξις καὶ θρησκευτικοῦ ζήλου; ἐὰν οὕτως εἶχεν, οἱ πλούσιοι μόνον θὰ εἶχον εἴσοδον εἰς τὸν παράδεισον, καὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξαγοράζωσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τότε θὰ καταντήσωμεν εἰς τὰ* **παπικὰ συγχωροχάρτια.**

Ἐκκλησία ὠργανωμένη καὶ θεραπεύουσα τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, ἔχει ἀνάγκην τῶν ὑλικῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, καὶ ταῦτα ὑποτίθεται ὅτι δὲν δύνανται οὗτοι νὰ κερδαίνωσι δι' ἄλλης βιοποριστικῆς ἐργασίας, εἶνε δὲ ἐπάναγκες οἱ χριστιανοὶ νὰ παρέχωσι τὰ μέσα ταῦτα· ἡ ἄρνησις, ὅμως τούτων δὲν πιστεύομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀποχρῶντα λόγον πρὸς ἄρνησιν καὶ τῶν θείων δώρων πρὸς αὐτούς. Τὸ δόγμα do ut des δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχει θέσιν τινὰ ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἐντούτοις τὴν συναλλακτικὴν ταύτην ἀρχὴν καθιεροῦσιν οἱ ἀρχιερεῖς παρ' ἡμῖν οὐ μόνον κατ' ἰδίαν ἐπιβάλλοντες ἀργίαν εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν κοινοτήτων, ὅσαι τυχὸν ἀρνοῦνται τὴν καταβολὴν λειτουργικῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ πράξεως ἐπισήμου καθιέρωσε ταύτην ἡ Μητρόπολις Κιτίου.

Μεταξὺ τῶν δημοσιευθεισῶν ἀποφάσεων τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπείας Κιτίου ἀναγινώσκομεν καὶ τάδε :

6) Ἀπέρριψε τὰς ὑποβληθείσας αἰτήσεις διαφόρων ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν περὶ δωρεᾶς τῶν καθυστερουμένων θρονικῶν δικαιωμάτων καὶ παρεκάλεσε τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀκεραίαν τῶν καθυστερουμένων εἰσπράξιν, **ἐπιβάλλων ἐν ἀνάγκῃ καὶ ποινὰς παύσεως ἀπὸ Ἐπιτρόπων καὶ ἀργίας ἱερέων εἰς τὰς δυστροπούσας κοινότητας.**

Κατὰ ταῦτα, ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεὺς ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἄδειαν τοῦ ἀργεῖν τοὺς ἱερεῖς δι' ἄρνησιν τῶν κοινοτήτων (!).

Πρὸς ἐξασφάλισιν χρηματικῶν δικαιωμάτων ἐπιτρέπεται ἡ λαϊκὴ ἐπέμβασις καὶ εἰς τὰς σχέσεις ἀρχιερέως καὶ ἱερέων, ἵνα ἐπαληθεύσῃ τὸ τῆς λογικῆς ῥῆμα : «ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος, μύρια ἕπονται».

Εἶνε καιρὸς ὅπως τὸ [illegible] τοῦτο ἀρθῇ καὶ ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἱερεῖς τῶν κοινοτήτων φέροντες ἀδίκως ὅλως τὰς εὐθύνας ἄλλων, αἱ δὲ κοινότητες, ὅσαι τυχὸν ἀρνοῦνται τὰ λειτουργικά, νὰ μὴ στερῶνται μὲν τῶν δώρων τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα ἀφαιροῦνται μόνον δι' ὡρισμένα παραπτώματα—οὐδέποτε ὅμως δι' ἄρνησιν λειτουργικῶν—νὰ στερῶνται ὅμως τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἀρχιερέων καὶ νὰ στηλιτεύωνται δημοσίᾳ ἐκτιθέμεναι εἰς τὴν κοινὴν κατάκρισιν, ἥτις εἶνε ἡ προσήκουσα καὶ ἀποτελεσματικὴ τιμωρία.

Ἐάν, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολή, ἡ ἄρνησις τῶν λειτουργικῶν ἐμφαίνῃ πράγματι **θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ὀλιγωρίαν,** *ὁ ἀσφαλέστατος τρόπος δὲν εἶνε ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν* **ἀδιαφόρων καὶ ὀλιγώρων θρησκευτικῶς** *ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ ἐπίμονος τούτων θρησκευτικὴ διδασκαλία καὶ ἠθικὴ ἐποικοδόμησις.*

Ὁ Κύριος παρέβαλεν ἑαυτὸν πρὸς ἀγαθὸν ποιμένα, προσφέροντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ποίμνης του, καὶ ὅτι πᾶς ποιμὴν καταλείπει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα πρόβατα καὶ ἀπέρχεται εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπολωλότος, καὶ ἐν τῷ Χριστιανισμῷ μία τῶν πρώτων καὶ προσφιλεστάτων εἰκόνων ἐγένετο ἡ τοῦ ποιμένος τοῦ ἐπαναφέροντος ἐπ' ὤμων τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον. Ὅπου λοιπὸν κοινότης τις ἀρνεῖται τὴν καταβολὴν ἱερᾶς ὀφειλῆς χρηματικῆς, ἐκεῖ ἂς σπεύδουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ κήρυκες τοῦ θείου λόγου, καὶ ἐμπνεύσωσι ζῆλον θρησκευτικὸν καὶ ἅψωσι τὴν σβεννυμένην φλόγα τῆς πίστεως.

Τὸ θρησκευτικὸν ἄλλως αἴσθημα θὰ ἐξασθενῇ καὶ ἡ πίστις θὰ μαραίνηται, ἐφόσον οἱ πνευματικοὶ ποιμένες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων δὲν παύονται τυρβάζοντες καὶ ἀσχολούμενοι περὶ τὰ ἐγκόσμια μᾶλλον ἢ περὶ τὰ θεῖα.

«Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.»

Ἐὰν τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν θεῖον λόγον ὑπαγορεύῃ ὁ Κύριος εἰς ἁπλᾶς κόρας, πολλῷ μᾶλλον ἐπιβάλλει ταύτας εἰς τοὺς ἐντεταλμένας τὸ θεῖον κήρυγμα καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἐποικοδόμησιν τῶν χριστιανῶν.

Ἐὰν οἱ ἀρχιερεῖς καταναλίσκωσι τὸν χρόνον αὐτῶν εἰς μερίμνας κοσμικάς, οὐδόλως ἄπορον ἂν καὶ αἱ κοινότητες ἀποστρέφωσι τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτῶν ἀρνούμεναι καὶ πάντα ὀβολὸν πρὸς κοσμικὰς ἀνάγκας διατιθέμενον.

Ὑπάρχουσι κοινότητες ἀποκεκλεισμέναι τῆς Ἐκκλησίας δι' ἀργίαν τῶν ἱερέων αὐτῶν κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας, καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἄρσις τῆς ἀργίας καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς χριστιανούς.

Ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία εἶνε, δυστυχῶς, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, καὶ ἂν αἱ κοινότητες αἱ θρησκευτικῶς μάλιστα ἀδιάφοροι, ἢ αἱ ὑπὸ σκάνδαλον διάγουσαι ἀποκλείωνται τῆς Ἐκκλησίας—καὶ τοῦτο καθ' ἃς ἡμέρας οἱ μᾶλλον ἀδιάφοροι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτάς,—εἶνε βέβαιον ὅτι πᾶς σπινθὴρ θρησκευτικὸς θὰ ἀποσβεσθῇ καὶ πᾶν αἴσθημα θρησκευτικὸν ἐν αὐταῖς θὰ νεκρωθῇ.

Ἀνάγκη αἱ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ν' ἀναθεωρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν αὐτῶν πρὸς τὰς κοινότητας καὶ τὸν ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον.

ΟΙ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ
ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καίτοι περισπᾶται ὑπὸ τῶν μεγίστων καὶ δυσχερεστάτων φροντίδων, ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς αὐτῆς ὅλον τὸν ἀναγκαιοῦντα θειϊκὸν χαλκόν, προβλέπουσα τὴν μεγάλην ζήτησιν τῶν οἴνων καὶ τῆς σταφίδος.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἐφρόντισεν ὅπως προμηθεύσῃ ὅλον τὸ ἀναγκαιοῦν θεῖον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀμπελουργοὺς πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ προτροπὴν τῶν ὁποίων καὶ ἄλλοτε ἐν καιρῷ ἐδημοσιεύσαμεν εὐχαρίστους εἰδήσεις περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ὑπερτιμήσεως τῶν οἴνων καὶ τῶν σταφίδων.

Ἐν Ἑλλάδι, καθ' ἃ ἀναγινώσκομεν εἰς πραγματείας εἰδικῶν, αἱ παρακαταθῆκαι τῆς σταφίδος ἐξηντλήθησαν, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ ἡ ζήτησις τῆς σταφίδος ὑπῆρξε ζωηρὰ· καὶ προμηνύεται ζωηροτέρα κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Ἕνεκα τοῦ πολέμου αἱ γαλλικαὶ ἄμπελοι ἀφέθησαν τὸ πλεῖστον ἀκαλλιέργητοι, ἡ Κυβέρνησις δὲ ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐθνικῶν κινδύνων περιεσπασμένη δὲν ἠδυνήθη νὰ προμηθεύσῃ ὅλον τὸν ἀναγκαιοῦντα θειϊκὸν χαλκὸν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ περονοσπόρου τῶν ἀμπέλων ὅστις προξενεῖ μεγάλην θραῦσιν διὰ τὴν ὑγρασίαν τοῦ κλίματος.

Ἐν Γαλλίᾳ πρὸς προστασίαν τῶν ἀμπελουργῶν αὐτῆς εἶχεν ἐπιβληθῆ προστατευτικὸς εἰσαγωγ. δασμὸς κατὰ τῆς σταφίδος 72 φρ. κατὰ χιλιόλιτρον ἐνετικὸν (1000 λίπρες) τῆς εἰσαγομένης εἰς κιβώτια διὰ τὴν σακχαροπλαστικήν, καὶ 120 φρ. ἐπὶ τῆς εἰσαγομένης εἰς σάκκους διὰ τὴν οἰνοποιΐαν· εἰσήχθη ἐφέτος ἡ Ἑλληνικὴ σταφὶς ὅλη εἰς κιβώτια ἐν Γαλλίᾳ τῇ ἀνοχῇ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλίας χάριν τῆς οἰνοβιομηχανίας· Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ξυλεία ὑπερετιμήθη καὶ ἀπέβη πολὺ δυσχερὴς ἡ ἐξεύρεσις κιβωτίων, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις καταστρατηγουμένη αὐτὴ τὸν νόμον ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος εἰς σάκκους ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ κατωτάτου ὁρίου τοῦ δασμοῦ ἤτοι 72 φρ. κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον, ἵνα μὴ τροποποιήσῃ τὸν ἰσχύοντα προστατευτικὸν δασμὸν καὶ προκαλέσῃ διαμαρτυρίας τῶν γάλλων ἀμπελουργῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπεκλείσθησαν διὰ νόμου οἱ ξηροὶ καρποί, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, καθ' ἃ δὲ ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, δὲν ὑπάγεται καὶ ἡ σταφὶς εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, ὥστε ἀνοίγεται εἰς τὸ προνομιοῦχον τοῦτο Ἑλληνικὸν προϊὸν εὐρύτατον στάδιον.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Κυπρ. σταφὶς χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν οἰνοποιΐαν, εἶνε βέβαιον ὅτι οἵ τε Κυπριακοὶ οἶνοι καὶ ἡ Κυπριακὴ σταφὶς θὰ ἔχωσι μεγάλην ζήτησιν καὶ τιμὰς ὑψηλάς, οἱ ἡμέτεροι δὲ ἀμπελουργοὶ μέγιστον συμφέρον ἔχουσι νὰ περιποιηθῶσι τὰς ἀμπέλους αὐτῶν μετὰ μεγίστης φροντίδος μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ δαπάνης, ἵνα ἐπωφεληθῶσι μοναδικῆς καὶ ἐξαιρετικῆς εὐκαιρίας.

Τὰς Κυπριακὰς ἀμπέλους προσβάλλει κυρίως ἡ ἀσθένεια Ὠΐδιον τοῦ Τυκερίου (σταχτὸς) καὶ καταπολεμεῖται αὕτη ἀποτελεσματικώτατα διὰ τῆς θειώσεως, περὶ ἧς ἐπανειλημμέναι ἐδόθησαν προφορικαὶ καὶ ἔγγραφοι καὶ ὑποδειγματικαὶ ὁδηγίαι ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Τμήματος, ὥστε νὰ ἦνε περιττὴ πᾶσα περὶ τούτου λεπτομέρεια ἐνταῦθα.

Αἱ ἄμπελοι, χάρις εἰς τὰς πολεμικὰς περιστάσεις, ἀπέβησαν καὶ πάλιν πολύτιμοι πηγαὶ πλούτου, καὶ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην πρέπει νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ ἀμπελουργοὶ πλήρως, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν σπατάλην, ἥτις ἐστοίχισεν εἰς αὐτοὺς μεγάλας στενοχωρίας κατὰ τὰ ἰσχνὰ καὶ δυστυχῆ ἔτη τῶν ἀμπέλων.

Αἱ ἄμπελοι δὲν εἶνε πλέον ἀσφαλεῖς. ἐὰν σήμερον οἱ οἶνοι καὶ αἱ σταφίδες εἶνε περιζήτητοι, μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, οἱ Γάλλοι ἀμπελουργοὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων αὐτῶν καὶ θὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς οἱ ξένοι οἶνοι καὶ αἱ ξέναι σταφίδες· ἡ Τουρκία ἢ τὰ σταφιδοφόρα μέρη τῆς Μ. Ἀσίας, —ἐν τῷ μέλλοντι ἄδηλον ὑπὸ τίνα κυριαρχίαν— θὰ δύναται νὰ ἐξάγῃ μεγάλα φορτία τούτων καὶ ἡ Ἰταλία ἀπερίσπαστος θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν οἰνοποιΐαν, καὶ τότε οἱ Κυπριακοὶ οἶνοι καὶ αἱ Κυπριακαὶ σταφίδες θὰ ἐκπέσωσιν ἐκεῖ ὅπου εἶχον ἐκπέσει μέχρι πέρυσιν ἔτι.

Ἐπιβάλλεται διὰ τοῦτο προνοητικότης καὶ σύνεσις εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς ὅπως ἀποταμιεύσωσιν οἰκονομίας κατὰ τὰ καλὰ ταῦτα δι' αὐτοὺς ἔτη, σταθερῶς δὲ καὶ ἀδιαλείπτως νὰ ἀντικαθιστῶσι τὰς ἀμπέλους δι' ἄλλων φυτειῶν, ἐν αἷς ἡ ἀμυγδαλῆ φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ μᾶλλον ἐνδεδειγμένον φυτόν, πρὸς πορισμὸν ἀσφαλοῦς καὶ γενναίου εἰσοδήματος.

Τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἂς ἀγρυπνῇ καὶ ἂς προνοῇ ὑπὲρ τῆς σημερινῆς καὶ τῆς μελλούσης ἀσφαλείας καὶ εὐημερίας τῶν ἀγροτ. πληθυσμῶν τῆς Νήσου, οἵτινες εἶνε οἱ κύριοι καὶ μόνοι πλουτοπαραγωγοὶ τῆς χώρας ταύτης.

ΟΙ ΑΡΑΒΟΦΩΝΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ
ΚΑΙ
Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΙΟΥ

Ἡ κατ' ἔρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀχθεῖσα αἴτησις τῶν ἐν Λάρνακι ἀραβοφώνων προσφύγων Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων, ἐν ᾗ προβάλλουσιν οὗτοι τὴν ἔνστασιν ὅτι εἶνε **Σύριοι** καὶ οὐχὶ **Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι,** μὴ ὑποχρεούμενοι διὰ τοῦτο εἰς σχολικὰ τέλη, πρέπει νὰ προκαλέσῃ πολὺ ζωηρὸν τὸ διαφέρον τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ἰδίᾳ, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας διαμένουσιν οὗτοι.

Φεύγοντες οἱ ὁμοεθνεῖς καὶ ὁμόδοξοι οὗτοι ἀραβόφωνοι τὸν νεοτουρκικὸν διωγμόν, προσέφυγον εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον, ὡς τοῦτο συνέβη πλειστάκις καὶ εἰς παρελθόντας αἰῶνας, ὁσάκις τὴν ἔναντι γειτονικὴν χώραν κατέτρυχον καὶ ἐλυμαίνοντο βαρβαρικαὶ καταπιέσεις καὶ ἐπιδρομαί.

Ἡ Κύπρος, ἐντούτοις, χάρις εἰς τὸν ἀδαμάντινον ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῶν Κυπρίων μηδέποτε ἐνδόντα εἰς πάντα τὰ πλήγματα τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν καὶ προσβολῶν, ἀπέβη πάντοτε ἄσβεστος χοάνη ἀναχωνεύσασα τὰ ἑκάστοτε παντοειδῆ ἐκ τῆς ἀντίπεραν ἀκτῆς προσελθόντα στοιχεῖα καὶ διέσωσε μὲν ἀκέραιον τὸν ἑλληνικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, συνεχώνευσε δὲ πάντα τὰ ξένα στοιχεῖα καὶ ἀφωμοίωσε παντελῶς.

Ἡ γείτων Λάρναξ ἀσμένως ὑπεδέξατο τοὺς ξενοφώνους ὁμογενεῖς ὡς πρόσφυγας ἀδελφούς, καὶ ἂν δὲν ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς οἰκονομ. βοήθειαν,—ἧς δὲν εἶχον οὗτοι ἀνάγκην, τυγχάνοντες ἐκ τῶν εὐπορωτέρων—παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ναοὺς της καὶ τὰ σχολεῖα της καὶ ἐπεδείξατο καθόλου συμπεριφορὰν οὐχὶ φιλόξενον ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἀδελφικήν, ὡς ὤφειλε νὰ πράξῃ.

Ἡ Μητρόπολις ἐδέχθη, ὡς ὤφειλε, τοὺς ἱερεῖς τῶν προσφύγων ὡς συλλειτουργοὺς μετὰ τῶν τῆς κοινότητος καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου καὶ ἀραβιστί, φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς τὰ στοιχειώδη ταῦτα μόνον περιωρίσθη, καὶ ἔστρεψε εἶτα τὴν προσοχὴν αὐτῆς ὅλην εἰς τὸν Μέσα Ποταμὸν καὶ εἰς τὰς διενέξεις αὐτῆς πρὸς τὴν κοινότητα Βουνίου.

Ἐντούτοις ἡ προσφυγὴ τῶν ἀραβοφώνων Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων εἰς Λάρνακα παρεῖχε χρυσῆν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Μητρόπ. Κιτίου ὅπως ἐξεγείρῃ παρ' αὐτοῖς τὴν τυχὸν ναρκωμένην Ἑλληνικὴν συνείδησιν καὶ καταστήσῃ τούτους ἐνθέρμους ἀποστόλους εἰς τὴν ἀραβόφωνον ἐν Συρίᾳ Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ὑπάρχουσιν ὡραῖα καὶ διαφωτιστικώτατα θέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς ἢ ἐξηλληνισμένους χριστιανοὺς ἐν Συρίᾳ ἐν οἷς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἀποτελεῖ τὴν μᾶλλον ὑπέροχον προσωπικότητα καὶ τὴν τρανοτάτην ἀπόδειξιν τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Ἀντιοχικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις λαμπρότατον ἔχει κόσμον τὸν περίδοξον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

Οἱ περιλιπόμενοι ἐν Συρίᾳ ὀρθόδοξοι πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ μᾶλλον ἐπίλεκτα τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διότι, αὐτοὶ παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὴν Ἑλλ. Ὀρθοδοξίαν μέσῳ τῶν πολυωνύμων αἱρέσεων, ἐνισχυόμενοι ἐν τῇ πίστει καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως αὐτῶν, ἐνῷ τἆλλα συριακὰ στοιχεῖα ἠσπάσθησαν τὰς αἱρέσεις, ἀπεσπάσθησαν τῆς Ἑλ-

ληνικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐν τέλει συνετάχθησαν μετὰ τῶν Ἀράβων Μωαμεθανῶν καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὰς νίκας τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους.

Οἱ ἀραβόφωνοι Ὀρθόδοξοι τῆς Συρίας μετὰ θαυμαστῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν ἀντέστησαν κατὰ τοῦ ἐξισλαμισμοῦ, ὃν οἱ ἄραβες ἔγνωσαν νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ὑποτασσομένους λαοὺς δι' ὅλων τῶν θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων μέσων.

Οἱ ἐν Συρίᾳ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι ὑπέμειναν καὶ ἄλλας δοκιμασίας καὶ ἄλλους δεινοτέρους πειρασμοὺς ἀπὸ τῶν ἐπιδραμόντων τὴν χώραν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν προπαγανδικῶν καλογηρικῶν ταγμάτων τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας, ἅτινα δὲν εἶχον μόνον δαψιλῆ τὰ χρηματικὰ μέσα πρὸς δελεασμὸν τῶν ἀσθενῶν συνειδήσεων, ἀλλ' ὑπεστηρίζοντο καὶ ὑπὸ τῆς πρεσβυτάτης θυγατρὸς τοῦ Παπισμοῦ, τῆς Γαλλίας, τῆς πρώτης ταύτης συμμάχου τῆς Τουρκίας ἀπὸ τοῦ Φραγκίσκου Α.

Οὗτος συνωμολόγησε μετὰ τῆς Τουρκίας τὰς πρώτας διομολογήσεις (*Capitulations*) καὶ ἐξησφάλισε προνόμια ἐμπορικὰ ἐν Ἀνατολῇ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων του ἡ Γαλλία ἀνεγνωρίσθη ἡ μόνη προστάτις τῶν Λατίνων ἐν Ἀνατολῇ, ἀνετέθη δὲ ἡ φρούρησις τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων εἰς γαλλικὰ καλογηρικὰ τάγματα.

Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ πόσην δύναμιν ἦσαν περιβεβλημένα τὰ καλογηρικὰ ταῦτα τάγματα τοῦ παπικοῦ προπαγανδισμοῦ καὶ πόσους δεινοὺς διωγμοὺς ὑπέμεινεν ἐξ αὐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας ἐν Συρίᾳ.

Ὅταν ἀναλογιζώμεθα τοὺς ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν δεινοὺς διωγμοὺς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθέντων ἐκεῖ Ἰησουϊτῶν, ἐχόντων ὄπισθεν αὐτῶν τὴν πανίσχυρον Γαλλίαν κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἐπὶ Λουκάρεως, μόλις δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν τὰ μαρτύρια εἰς ἃ ὑπεβάλλοντο οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι ἐν Συρίᾳ.

Ἡ διπλωματικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Παναγιωτάκη Νικουσίου (Λευκωσιάτου) ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν παπικῶν χειρῶν τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τῶν Ἁγ. Τόπων, καὶ διεφύλαξεν αὐτὰ μέχρι σήμερον εἰς χεῖρας τῶν νομίμων φρουρῶν αὐτῶν, χάρις εἰς ἄλλον Κύπριον ὑπέροχον πολιτικὸν τὸν Κιαμὴλ Πασᾶν καὶ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν τῆς Υ. Πύλης.

Ἐντούτοις, ἡ προπαγανδικὴ δρᾶσις τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας ἐν Συρίᾳ διετηρήθη πάντοτε ἀκμαία καὶ ἀδιάπτωτος, καὶ ἐπήνεγκε φοβερὰν θραῦσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀραβοφώνων Ἑλληνορθοδόξων τῆς Συρίας.

Πάντα λοιπὸν τὰ στοιχεῖα, ὅσα εἶχον ἀσθενῆ καὶ χαλαρὰν πως τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν εἴτε ἐξισλαμίσθησαν εἴτε ἐξελατινίσθησαν, καὶ εἰς τὴν παπικὴν προπαγάνδαν προσετέθη ἡ οὐχ ἧττον ἰσχυρὰ προτεσταντικὴ τοιαύτη.

Πάντα ταῦτα ἀναλογιζόμενοι ὀφείλομεν νὰ ἀποκαλυπτώμεθα πρὸ τῶν ἀραβοφώνων Ἑλληνορθοδόξων τῆς Συρίας, οἵτινες δύνανται νὰ θεωρῶνται ὡς *quintessence* τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, διότι ἀληθῶς ἠδυνήθησαν νὰ ὑπομείνωσι διὰ μακρῶν αἰώνων δεινοτάτας καὶ ἀφαντάστους δοκιμασίας καὶ πειρασμούς, περισώσαντες τὴν ἀκραιφνῆ πίστιν αὐτῶν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἥτις εἶνε ἡ λαμπροτέρα ἔκφανσις τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δυνάμεθα, ὅθεν, μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἀραβόφωνοι ὀρθόδοξοι εἶνε Ἑλληνικώτεροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοιούτους Ἕλληνας Ὀρθοδόξους ἔχουσα παρ' ἑαυτῇ ἡ Ἑλληνικὴ Μητρόπολις Κιτίου ἀφῆκε νὰ ὑποβάλωσιν οὗτοι ἐνστάσεις ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶνε Σύριοι καὶ οὐχὶ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, καὶ τὸ χείριστον, ἀνέλαβεν Ἕλλην δικηγόρος νὰ συνηγορήσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν ἔνστασιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.—Ἄχ! αὐτὸς ὁ δικηγορισμός!—

Ἐντούτοις ἡ αἴτησις αὕτη χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ π. Ὀκτωβρίου καὶ ἔλαβε γνῶσιν αὐτῆς ὁ Π. Μητροπ. Κιτίου ὡς πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας καὶ δι' ἀντιπροσώπου μετέχων τῶν συνεδριῶν τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας, καὶ φαίνεται οὐδόλως συγκινηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀδικαιολογήτου καὶ παραδόξου ἐνστάσεως, ἥτις ἔδει νὰ συνταράξῃ αὐτὸν βαθύτατα.

Ἐκ τῶν ὑπερπεντακοσίων προσφύγων ἡ Σχολ. Ἐπιτροπὴ ἐπέβαλε σχολ. τέλη 150 λιρῶν εἰς 37 ἐξ αὐτῶν τοὺς οἰκονομικῶς ὁπωσδήποτε εὐπόρους, οἵτινες ἤδη καὶ κτήματα ἠγόρασαν καὶ τὴν ἐμπορίαν μετέρχονται καὶ συναλλάσσονται μετὰ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας ὅλης καὶ οὐδὲν δικαιότερον ἦτο, ἢ νὰ ἀναλάβωσι καὶ αὐτοὶ μέρος τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν τῆς κοινότητος, ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ὡς ὁμόδοξοι καὶ ὁμογενεῖς.

Ἐὰν ἡ ἀραβικὴ λαλιὰ ἐνέβαλεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀραβικὴν συνείδησιν, παρείχετο ἀφορμὴ καὶ εὐκαιρία εἰς τὸν Π. Μητροπολίτην Κιτίου νὰ διαφωτίσῃ τούτους περὶ τῆς πλάνης των καὶ ὀργανώσῃ ἰσχυρὰν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης πλάνης ἀπό τε τοῦ Ἱ. βήματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσκαλῶν αὐτοὺς εἰς συνελεύσεις, ἐν αἷς νὰ πραγματεύηται τόσα ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα θέματα, ἅτινα παρέχει ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ὡς δύναταί τις νὰ συναγάγῃ ἐξ ὅσων διὰ βραχυτάτων ὑπηνίχθημεν ἀνωτέρω.

Ἀντὶ τούτων ὅμως ὁ Ἅγ. Κιτίου ἐξανίσταται κατὰ τῆς ὀρθοδόξως δικαιοτάτης ἀποφάσεως τῆς Ἱ Συνόδου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς φοιτήσεως ρασοφόρων εἰς θέατρα καὶ κινηματογράφους.

Μὴ χειρότερα!

ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΤΩΝ

—Εἰς τὸν τομέα Βῶ-Λὲ-Δανλοῦ.

Τὸ πρακτορεῖον «Χαβᾶς» ἀνεκοίνωσε τῇ 5)18 Μαρτίου:

Τὰ στρατεύματα ἐξακολουθοῦσι ν' ἀνθίσταται πανταχοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ προξενοῦντα εἰς αὐτὸν ἀπωλείας αἵτινες, ἤδη, κατὰ πληροφορίας ἀπὸ πηγῆς ἀσφαλοῦς προερχομένης ἐκ πόλεως τοῦ Ρήνου, κάμνουσι τοὺς τραυματίας Γερμανοὺς νὰ λέγωσιν:

«Μᾶς ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ σφαγεῖον· ἦτο ἀληθὴς σφαγή». Ἡ πληροφορία αὕτη χρονολογεῖται πρὸ ἓξ ἡμερῶν. Τί θὰ ἔλεγον οἱ γερμανοὶ τραυματίαι οἵτινες, κατὰ χιλιάδας μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ πεδίου πρὸ τοῦ Βῶ-Λε-Δανλοῦ καὶ τοῦ Αἱ; (*Eix*).

Ἐκεῖ τὸ πυροβολικόν μας, τοποθετημένον τώρα ἐπὶ ἐξαιρέτων θέσεων, συντρίβει διὰ τῆς βολῆς του τὰ εἰς ἔφοδον ἐκπεμπόμενα τάγματα· Ἐνίοτε λόχοι φθάνουσι μέχρι τῶν χωρίων, ἀλλ' ἵνα δεκατευθῶσιν ἐκεῖ ὑπὸ τῶν μυδραλλιοβόλων μας καὶ φονευθῶσι διὰ τῶν λογχῶν μας.

Τοιαύτη, οὐκ ἄλλως, ὑπῆρξεν ἡ τύχη τοῦ 13ου λόχου τοῦ 19ου τῆς ἐφεδρείας. Τὸ συμβεβηκὸς ἀφηγήθη εἷς τῶν ὀλίγων ἐπιζώντων ἐκ τῶν 150 ἀνδρῶν του.

Τὴν 24)9 Μαρτίου ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ὅτι τὸ Βῶ περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν, ὁ 13ος λόχος διευθύνεται πρὸς τὸ χωρίον ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς, μὲ τὸ ὅπλον εἰς χεῖρας, χωρὶς νὰ προηγῶνται περίπολοι. Ἔλειπον μόνον οἱ πλαγίαυλοι.

Τοὺς ἀφῆκαν νὰ πλησιάσωσι καὶ νὰ εἰσχωρήσωσι μέχρι τῶν πρώτων οἰκιῶν· αἴφνης ὅμως ἐνῷ κατέβαινον τὴν μεγάλην ὁδόν, ἀποκαλύπτονται δύο γαλλικὰ μυδραλλιοβόλα. Ἐντὸς λεπτοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου κατεβλήθη εἰς ἔδαφος μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του.

Τρομαγμένοι οἱ Γερμανοὶ καταφεύγουσιν εἰς τὰς σιταποθήκας καὶ τὰ γειτονικὰ ὑπόγεια. Οἱ στρατιῶται μας ἐξορμῶσι καὶ προσβάλλουσι τοὺς κατεργαρέους τούτους διὰ τῆς λόγχης ἐντὸς πολλῶν ὑπογείων καὶ διὰ χειροβομβίδων. Φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέζησαν εἰμὴ οἱ πέντε ἐλεεινοὶ αἰχμάλωτοι, οὓς ἠρώτησαν ἀκόμη τρέμοντας ὑπὸ τοῦ φόβου, ὃν ᾐσθάνθησαν.

Πρὸ τοῦ Δανλοῦ τὰ πράγματα ἦσαν καλλίτερα. Εἷς γερμανικὸς λόχος προχωρεῖ εἰς κατόπτευσιν ὑπὸ τὸ σκότος· τὸν βλέπουσιν ἐρχόμενον καὶ τὸν ἀφίνουσι νὰ πλησιάσῃ. Δυσπιστῶν πρὸς τὴν σιωπὴν τῶν ἡμετέρων ὁ λόχος οὗτος θέλει νὰ καταλάβῃ αἰφνιδίως τὸ χωρίον κείμενον ὡς γνωστὸν ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν πλευρῶν τοῦ Μῶσα Εἷς ὅμως Γάλλος ἀνθυπασπιστὴς διὰ μέσου τῶν ὀχυρωτικῶν ἔργων ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὁδὸν κάτω ὅλως εἰς τὸ χωρίον καὶ τὴν ὁποίαν εἶχε διατρέξῃ ἤδη ὁ ἐχθρός.

Ὁ ἐχθρὸς προσβληθεὶς ὑπὸ πυρῶν ὁμάδος θέλει νὰ ὑποχωρήσῃ· εὑρίσκεται ἀντιμέτωπος τῆς μικρᾶς ὁμάδος μας, ἥτις καταβάλλει τοὺς μὲν καὶ συλλαμβάνει τοὺς ἄλλους. Ὁ ἀνθυπασπιστὴς οὗτος ἐπαρασημοφορήθη καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τῷ ἤξιζεν.

Κατὰ τοὺς αἰχμαλώτους, δὲν παύουσιν ἐπαναλαμβάνοντες εἰς τοὺς στρατιώτας ὅτι «κυριευθέντος τοῦ Βερτὲν, ὁ πόλεμος θὰ τελειώσῃ». Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπατῶνται ἢ τοὺς ἀπατῶσιν.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

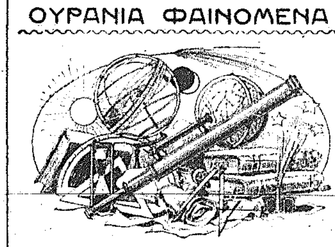

ΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Μελετῶντες τὸν ἔναστρον οὐρανὸν ἐν πρώτοις βλέπομεν ὅτι οἱ ἀστέρες οὔτε φωτεινοὶ ἐξίσου εἶνε, οὔτε ὁμοιομερῶς κατανεμημένοι ἐπὶ τοῦ οὐρανίου θόλου. Καλοῦμεν δὲ τούτους ἀπλανεῖς, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ ἄλλων ἀστέρων μεταβαλλόντων σχετικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ στερεώματος, τοὺς ὁποίους καλοῦμεν πλανήτας, καὶ οὗτοι εἶναι οὐράνια σώματα σφαιρικὰ ἑτερόφωτα περιφερόμενα περὶ τὸν ἥλιον διαγράφοντες ἐλλειπτὴν τροχιάν, ἐν οἷς καὶ ἡ ἡμετέρα Γῆ.

Μεταξὺ τῶν ἀπλανῶν καὶ τῶν πλανητῶν φαίνεται καὶ ἄλλη διαφορὰ ἡ τῆς μ α ρ μ α ρ υ γ ῆ ς (*scintillation*). Οἱ ἀπλανεῖς δηλονότι μαρμαίρουσι (τρεμοσβύνουν) καὶ ἡ ἔντασις τῆς μαρμαρυγῆς αὐτῆς ἐξήρτηται ἀπὸ τινων ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἑκάστοτε θέσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανίου θόλου ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

Ἡ ἰδιότης αὕτη παρέχει ἓν ἄμεσον διακριτικὸν γνώρισμα τῶν ἀπλανῶν ἀπὸ τῶν πλανητῶν, οἵτινες δὲν μαρμαίρουσιν εἰμὴ λίαν ἀνεπαισθήτως καὶ τοῦτο ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες ἔχουσι διάφορον τὴν ἔντασιν καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς λάμψεως αὐτῶν κατατάσσονται εἰς ἀστέρας α' β', γ' κ.λ.π. μεγέθους, χωρὶς ὅμως πράγματι νὰ δεικνύῃ ἡ κατάταξις αὕτη καὶ τὴν διαφορὰν τῶν πραγματικῶν μεγεθῶν αὐτῶν.

Διότι ἡ λάμψις δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀστέρος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐξελίξεώς του.

Διὰ τοῦτο πρώτου μεγέθους ἀστὴρ δύναται νὰ ἦνε πολλῷ μικρότερος τὸν ὄγκον καὶ τὴν μᾶζαν ἄλλου ἀστέρος σι', ζ' η' ἢ καὶ πολλῷ μικροτέρας λάμψεως.

Λέγονται ἀπλανεῖς, οὐχὶ διότι πράγματι εἶνε σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανίου θόλου, ἀλλὰ διότι ἡ μετακίνησις αὐτῶν συντελεῖται διὰ πολλῶν αἰώνων καὶ εἶνε ἀνεπαίσθητος εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του.

Ἔχουσι διάφορον χρωματισμὸν καίτοι ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν ἦνε ἀντιληπτὴ εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, καὶ μόνον δι' ἀστρονομικοῦ τηλεσκοπίου βλέπομεν ἀστέρας διαφόρων χρωμάτων ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις τότε παρουσιάζει τὴν θέαν Ἐνετικῆς φωταψίας.

Ἀλλ' οὔτε ἕκαστος ἀπλανὴς εἶνε πάντοτε εἷς ἁπλοῦς ἀστήρ, διότι τινὲς τούτων εἶνε διπλοῖ, τριπλοῖ, τετραπλοῖ καὶ πενταπλοῖ, καθόσον μέχρι τοῦδε γινώσκομεν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ ὁρατοὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δι' ἰσχυροτάτων μέχρι σήμερον τηλεσκοπίων εἶνε πάντες σώματα αὐτόφωτα, ὡς ὁ ἡμέτερος ἥλιος, διάφοροι δὲ τὴν ἡλικίαν, κατὰ τὰς σχετικὰς θεωρίας τῆς φυσικῆς ἀστρονομίας.

Ἐπὶ πλέον ἡ λάμψις ἀστέρων τινῶν μεταβάλλεται ὅτε μὲν αὐξανομένη, ὅτε δὲ ἐλαττουμένη, καὶ τοῦτο κατὰ περιόδους ποικιλλούσας τὸν χρόνον.

Ὡς πρὸς τὰς ἰδιότητας ταύτας θὰ ἐξετάσωμεν τοὺς κυριωτέρους ἀστέρας τῶν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἀστερισμῶν.

Πρώτου μεγέθους ἀστέρες ἐπὶ τῆς ὅλης οὐρανίου σφαίρας εἶνε ἐν ὅλῳ 21 κατὰ τάξιν λάμψεως οἱ ἑξῆς:

1) Σείριος, 2) Ἦτα τῆς Ἀργοῦς (ἀστὴρ μεταβλητῆς λάμψεως), 3) Κάνωπος, 4) Ἄλφα τοῦ Κενταύρου, 5) Ἀρκτοῦρος, 6) Ρίγελος, 7) Ἡ Αἴξ, 8) ὁ Βέγος, 9) Προκύων, 10) Βετελγέζης (μετὰ μεταβλητῆς λάμψεως) 11) Ἄχερναρ, 12) Λαμπαδίας ἢ ἀραβιστὶ Ἀλτεπαράν, 13) Βῆτα τοῦ Κενταύρου, 14) Ἄλφα τοῦ Σταυροῦ, 15) Ἀντάρης, 16) Ἀετὸς ἢ Ἀταΐρ, 17) Στάχυς τῆς Παρθένου, 18) Φωμαλῶ, 19) Βῆτα τοῦ Σταυροῦ, 20) Ρήγουλος, 21) Πολυδεύκης.

—Ἀπόστασις τῶν ἀστέρων.

Ὡς μονὰς μέτρου τῆς ἀποστάσεως τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἀπὸ τοῦ Ἡλίου λαμβάνεται ἡ διάμετρος τῆς τροχιᾶς τῆς γῆς, ἥτις ἔχει μῆκος 186,000,000, ἀγγλ., ἀλλὰ καὶ ἡ μονὰς αὕτη θεωρεῖται πολὺ μικρά.

Οἱ ἐγγύτατοι ἀστέρες: Ὁ Βέσσελ πρῶτος ἠδυνήθη νὰ ἐγγίσῃ τὸν πυθμένα βολιδοσκοπῶν τὸ ἀχανὲς διάστημα· ἀνεκάλυψεν οὗτος ὅτι ὁ 61 τοῦ Κύκνου ἐφαίνετο ὅτι διέγραφε κατ' ἔτος μικροτάτην τινὰ ἔλλειψιν 3)4 τοῦ δευτερολέπτου τῆς μοίρας μήκους, συνάγων ὅτι ἡ ἀπόστασίς του εἶνε 500,000 ἀκτῖνες τῆς τροχιᾶς τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἤτοι 47 τρισεκατομμύρια ἀγγλ. μίλια. Ἔννοιάν τινα τῆς ἀποστάσεως ταύτης δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν σημειοῦντες ὅτι τὸ φῶς τὸ ὁποῖον διαθέτει 8 3)4 λεπτὰ ἵνα φθάσῃ ἀπὸ τοῦ ἡλίου εἰς τὴν Γῆν, διαθέτει τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τοῦ ἐξωτάτου πλανήτου Ποσειδῶνος, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἀπὸ τοῦ 61 τοῦ Κύκνου.

Εὑρέθη ὅμως ἤδη ὅτι ὑπάρχουσί τινες πλησιέστεροι πρὸς ἡμᾶς ἀστέρες, πλησιέστατος δὲ εἶνε ὁ α τοῦ Κενταύρου, λαμπρότατος ἀστὴρ πολὺ πρὸς νότον ὥστε νὰ μὴ εἶνε ὁρατὸς εἰς ἡμᾶς, καὶ τούτου ἡ ἀπόστασις ἀφ' ἡμῶν εἶνε ἡ ἡμίσεια τῆς τοῦ 61 Κύκνου ἤτοι τὸ φῶς του διαθέτει 4 ἔτη ἵνα φθάσῃ μέχρις ἡμῶν. Εἶνε τῷόντι ὁμότιμοι τοῦ Ἡλίου καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπερβάλλουσι τοῦτον κατὰ τὴν λάμψιν μεγάλως, καὶ ἀποτελοῦσιν ἴσως κέντρα πολλῷ μεγαλειτέρων κοσμικῶν συμπλεγμάτων.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων.

Οἱ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς ἐθεωρήθησαν ὡς τὸ σύμβολον τοῦ ἀπειραρίθμου πλήθους. Ἐντούτοις οἱ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρατοὶ ἀστέρες διὰ μιᾶς εἶνε πολὺ ὀλιγώτεροι ἢ ὅσον φανταζόμεθα καὶ μόλις ὑπερβαίνουσι τοὺς 2000.

Ἐὰν συμπεριλάβωμεν τὴν ὅλην σφαῖραν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁρατῶν ἀστέρων εἰς κανονικὸν ὀφθαλμὸν ἀνέρχεται εἰς 5000.

Ἡ ἐλαχίστη αὔξησις τῆς ὀπτικῆς δυνάμεως μεγάλως αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τούτων, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁρατῶν ἀστέρων διὰ τῶν μεγίστων σήμερον τηλεσκοπίων εἶνε μεταξὺ 100,000,000 καὶ 1,000,000,000

Τὸ πρόβλημα ὅθεν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς συστάσεως αὐτῶν καὶ τῶν κινήσεων εἶνε γιγάντιον, ὅπερ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιλυθῇ ποτε ὁλόκληρον.

Σήμερον ἐγένετο ἄπειρος ἐν τούτῳ πρόοδος, ἰδίᾳ μάλιστα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς φωτογραφίας καὶ τοῦ φασματοσκοπίου καὶ ἐγένοντο ἀνακαλύψεις αἵτινες πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἐθεωροῦντο ἀδύνατοι.

—Λάμψις καὶ χρῶμα τῶν ἀστέρων.

Ὀλίγον προσεκτικὴ παρατήρησις εἰς τὸν οὐρανὸν δεικνύει ὅτι «ἀστὴρ τις διαφέρει τοῦ ἄλλου ἐπὶ δόξῃ»· ὑπάρχει διαφορὰ περὶ τὴν λάμψιν καὶ τὸν χρωματισμόν. Ἡ διαφορὰ λάμψεως προέρχεται εἴτε ἐκ τῆς ἀποστάσεως εἴτε ἐκ τῆς πραγματικῆς φωτεινῆς δυνάμεως.

Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ποτέρα, ἂν μὴ μετρηθῇ ἡ ἀπόστασις. Εἴμεθα ἐν ἀσφαλείᾳ λέγοντες ὅτι οἱ φωτεινότεροι ἀστέρες εἶνε οἱ κατὰ μέσον ὅρον μᾶλλον ἀφιστάμενοι, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ βασισθῶμεν εἰς τοῦτο εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, ἐπειδὴ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει εὐρεῖα ἔκτασις πραγματικῆς λάμψεως. Ἡ διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ χρῶμα εἶνε ἀνεξάρτητος τῆς ἀποστάσεως καὶ ἀποτελεῖ τὰ μάλιστα πολύτιμον κριτήριον τῆς καταστάσεως τοῦ ἀστέρος, καὶ ἐμφαίνει τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ. Τὸ φασματισκόπιον ἐν τούτῳ παρέχει πολύτιμον βοήθειαν διότι ἀναλύει τὴν διαφορὰν ταύτην τοῦ χρώματος καὶ δεικνύει πόθεν αὕτη προέρχεται.

—Τύποι ἀστέρων.

—Ἡλιακὸς καὶ Σειριακὸς τύπος.

Οἱ ἀστέρες διῃρέθησαν εἰς ἀριθμόν τινα τύπων, συνῳδὰ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ φωτοφάσματος αὐτῶν. Ὁ Τύπος Α ἀποτελεῖται ἐκ τῶν λευκοκυάνων ἀστέρων, ὧν περιφανέστατον δεῖγμα εἶνε ὁ Σείριος, ὁ λαμπρότατος τῶν ἀστέρων. Τὸ φάσμα του εἶνε πολλῷ ἁπλούστερον τοῦ τοῦ Ἡλίου, καὶ προφανῶς ἔχουσιν ἀτμοσφαίρας, αἵτινες κέκτηνται μικρὰν ἀπορροφητικὴν δύναμιν, μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως τῆς ἀπορροφήσεως τῶν γραμμῶν ὑδρογόνου, αἵτινες σημειοῦνται μετ' ἐκτάκτου εὐδιακρισίας.

Οἱ Ἡλιακοὶ ἀστέρες ἀποτελοῦσιν ὑποδιαίρεσιν τοῦ Τύπου Α'. Δεικνύουσι σαφῶς τὰς γραμμὰς τοῦ ἀερίου ἡλίου, ἀπὸ μακροῦ ὄντος γνωστοῦ ὅτι ὑπάρχει εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἡλίου, ἐσχάτως δὲ μόνον εὑρέθη ὅτι ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν γῆν.

Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι τὸ ἀέριον τοῦτο εἶναι μία τῶν ἀναθυμιάσεων τοῦ ραδίου, προσδίδει εἰς τὴν παρουσίαν του εἰς τοὺς ἀστέρας ἐξαιρετικὴν σημασίαν, διότι δύναται νὰ εἶνε πηγή τινων τῶν ἀπειρομεγέθων ἀποταμιεύσεων ἐνεργείας.

Ὁ Καθηγητὴς *Newcomb* ἐν τῷ συγγράμματί του **«Οἱ ἀστέρες, Μελέτη τοῦ σύμπαντος»** ἐξήνεγκεν ἀξιοσημείωτον πρόρρησιν περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ραδιενεργῶν οὐσιῶν.

«Ὅ,τι βλέπομεν ὅθεν πρέπει νὰ σημαίνῃ τοὐλάχιστον τὴν πιθανότητα ὅτι πάντα τὰ λάμποντα οὐράνια σώματα φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν πηγήν τινα ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ καταμάθῃ. Συσσωρεύονται γεγονότα, ἅτινα τείνουσι νὰ δείξωσιν ὅτι ὑπάρχουσι μορφαὶ οὐσίας αἵτινες δὲν εἶνε οὔτε ὕλη οὔτε αἰθὴρ . . . . ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅμως εἶνε ἀποτεταμιευμένη ἀνεξάντλητος σχεδὸν προμήθεια ἐνεργείας.

Ἡλιακὸς τύπος: Οἱ ἀστέρες τοῦ δευτέρου Τύπου ἔχουσι χρυσίζουσαν χροιάν. Εἰς τοῦτον ἀνήκει ὁ ἡμέτερος Ἥλιος καὶ διὰ τοῦτο εἶνε γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἡλιακὸς τύπος».

Ἡ χρυσῆ χροιὰ ὀφείλεται εἰς καπνώδη πέπλον ἢ διαφράττον στρῶμα ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αὐτῶν, ὅπερ ἀπορροφᾷ πολὺ τοῦ ἰώδους φωτός. Ἕπεται ὅτι, ἐπειδὴ περισσότερον φῶς τῶν ἡλιακῶν ἀστέρων κρατεῖται ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος, ἐὰν σειριακός τις καὶ ἡλιακὸς ἀστὴρ φαίνονται εἰς ἡμᾶς ἐξίσου φωτεινοί, ὁ τελευταῖος φαίνεται ὅτι εἶνε ὀγκωδέστερος (τῆς ἀποστάσεως ὑποτιθεμένης τῆς αὐτῆς). Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀστέρων ἐκείνων τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τὴν μᾶζαν διὰ τῆς παρουσίας συντρόφου τινὸς περιφερομένου περὶ αὐτούς.

Οὕτως, ὁ Σείριος εἶνε περίπου ὀγδοήκοντα καὶ τρὶς λαμπρότερος τοῦ Ἡλίου μας, ἐὰν μετετίθετο εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν μετὰ τούτου, ἀλλ' εἶνε δὶς μόνον βαρύτερός του· ἐνῷ ὁ τοῦ Κενταύρου φαίνεται, ὅτι ὁμοιάζει καθ' ὅλα πρὸς τὸν ἡμέτερον Ἥλιον, τό τε φωτόφασμα, τὰς διαστάσεις, τὸν ὄγκον καὶ τὴν πυκνότητα. Ὁ Ἀρκτοῦρος καὶ ὁ Λαμπαδίας εἶνε ὑποδείγματα τοῦ Τύπου Β· τὸ φωτόφασμα ὅμως τοῦ δευτέρου τροποποιεῖται, ὑπὸ μεγάλης ἀπορροφήσεως κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἰώδους, τοῦθ' ὅπερ προσδίδει εἰς τὸν ἀστέρα τὴν ἔντονον ἐρυθρὰν χροιάν.

—Ἐρυθροὶ ἀστέρες ἢ τύπος Γ'.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τοὺς κυρίως ἐρυθροὺς ἀστέρας, οἵτινες διακρίνονται εἰς δύο τάξεις. Ἀμφότεροι ἔχουσι ραβδωτὰ φωτοφάσματα, αἱ ραβδώσεις ὅμως ἔχουσι διαφόρους χαρακτῆρας· ὁ τρίτος τύπος ἐπονομάζεται συνήθως ἐκ τοῦ Ἀντάρη, τοῦ κυριωτάτου μέλους του. Ὁμοιάζουσι πρὸς τὸν Τύπον Β', ἔχοντες πολλὰς μεταλλικὰς γραμμὰς τοῦ ἀσβεστίου, τοῦ σιδήρου, τοῦ νατρίου καὶ τοῦ μαγνησίου, αἵτινες εἶνε καταφανεῖς. Ὑπέρκεινται ὅμως τούτων σειραὶ σκοτεινῶν γραμμῶν μετὰ ἀποτόμων ἀκμῶν πρὸς τὸ ἰῶδες, καὶ σκιάζονται βαθμηδὸν πρὸς τὴν ἑτέραν διεύθυνσιν. Ὁ Καθηγητὴς Φόουλερ εὗρε τῷ 1904 ὅτι πλεῖσται τούτων ὀφείλονται εἰς ὀξείδιον τοῦ τιτανίου. Πολλοὶ τῶν ἀστέρων τοῦ Τύπου Γ. εἶνε πιθανὸν ὅτι προσεγγίζουσιν εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου των ὡς ἡλίων, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν ἄρχεται ἀφιπτάμενον.

—Ἐρυθροὶ ἀστέρες τύπου Δ'

Οἱ ἀστέρες τοῦ Τύπου Δ' εἶνε ἐντόνως ἐρυθροὶ καὶ πάντες μικροί. Τὰ φωτοφάσματά των εἶνε ὁμοίως ραβδωτά, ἡ διαβάθμισις ὅμως τῶν ραβδώσεων των εἶνε πρὸς τὴν ἑτέραν διεύθυνσιν οὖσα ὀξεῖα πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἐρυθροῦ. Αἱ ραβδώσεις αὗται ὀφείλονται εἰς τὸν ἄνθρακα καὶ τὸ κυανογόνον· τὰ φωτοφάσματα περιλαμβάνουσι ὡσαύτως στιλπνάς τινας γραμμάς, ἐμφαινούσας τὴν παρουσίαν ἀερίων τινῶν ἐντόνως πεπυρακτωμένων ἐν ταῖς ἀτμοσφαίραις αὐτῶν.

Ὁ Καθηγητὴς *Hale* ἐφρόνει ὅτι οἱ τοῦ Τύπου Γ' καὶ Δ' ἀστέρες ἦσαν δύο πιθαναὶ ὁδοί, καθ' ἃς οἱ ἀστέρες μετέβαινον εἰς τὴν ἐξάλειψιν, ἡ Δεσποσύνη *A. Clerke* ὅμως προβάλλει καλόν τινα λόγον κατὰ τῆς γνώμης ταύτης τ.ἔ. ὅτι οἱ ἀστέρες τοῦ Τύπου Δ' δὲν εἶνε ὁμοιομόρφως διεσπαρμένοι ἀνὰ τὸν οὐρανόν, ἀλλ' εἶνε ἰσχυρῶς συμπεπυκνωμένοι πρὸς τὸν «Γαλαξίαν», χώραν ἣν ἔχομεν λόγους νὰ θεωρῶμεν ὡς λίαν μεμακρυσμένην. Τοῦτο φαίνεται δεικνύον ὅτι οἱ ἀστέρες τῆς χώρας ταύτης τελευτῶσι τὸ στάδιον αὐτῶν ὡς ἡλίων κατὰ τρόπον διάφορον ἢ αἱ σφαῖραι τῆς γειτονείας ἡμῶν.

Πέμπτος καὶ Ἕκτος τύπος.

Οἱ Τύποι Ε' καὶ ΣΤ' φαίνονται ὅτι συνίστανται ἐξ ἀστέρων ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ αὐτῶν, ὅτι εἶνε ἀκόμη κατὰ μέγα μέρος ἀεριώδεις. Τοῦτο δείκνυται εἰς τὰ φωτοφάσματά των, περιλαμβάνοντα ζωηρὰς λαμπρὰς γραμμὰς ἐπαλλήλους εἰς τὸ συνεχὲς φωτόφασμα. Εἰς τὸν τύπον Ε' αἱ λαμπόμεναι γραμμαὶ εἶνε κυρίως αἱ τοῦ ὑδρογόνου καὶ τοῦ ἡλίου (ἀερίου), καὶ ἡ λάμψις των ὑπόκειται εἰς ἰδιοτρόπους μεταβολάς, ὧν ἡ αἰτία εἶνε ἄγνωστος. Οἱ Τύποι ΣΤ', ὡς οἱ Τύποι Δ', συνορεύουσι πρὸς τὸν Γαλαξίαν, ἐξ οὗ συνάγεται ὅτι οἱ ἀστέρες τῆς χώρας ταύτης τοῦ διαστήματος ἔχουσι διάφορον σύστασιν τῆς τῶν γειτόνων ἡμῶν.

Ἀστέρες τοῦ τύπου τούτου παρουσιάζουσι λαμπράς τινας γραμμὰς εἰς τὸ κυανοῦν καὶ τὸ κίτρινον, μιᾶς τούτων ἀναγνωριζομένης ὡς τοῦ ὑδρογόνου, ἕνεκα τῆς συγγενείας αὐτῆς πρὸς τὰς ρυθμικὰς σειράς, καίτοι ἐπίγεια πειράματα δὲν ἐπιτυγχάνουσι νὰ δείξωσι ταύτην, ὥστε ἐμφαίνει αὕτη συνθήκας τινὰς ἀγνώστους ἐπὶ τῆς Γῆς. Ὁ κ. *Mclean* ἀνεκάλυψε τὰς γραμμὰς ὀξυγόνου εἰς τὸν Γάμμα τῶν Τόξων τὸν λαμπρότατον ἀστέρα τοῦ τύπου τούτου. Εἶνε περίεργον ὅτι τὸ ἀέριον τοῦτο, τόσον κοινὸν ἐπὶ τῆς Γῆς, πολὺ σπάνια παρέχει ἴχνη του εἰς τὰ οὐράνια φωτοφάσματα· ἴχνος αὐτοῦ, ὁπωσδήποτε, εὑρίσκεται εἰς τὸ ἡλιακὸν φωτόφασμα. Δὲν παρουσιάζονται μεταλλικαὶ γραμμαὶ εἰς τὰ φωτοφάσματα τοῦ Τύπου ΣΤ', τοῦθ' ὅπερ πιθανῶς ἐμφαίνει λίαν πρωτόγονον στάδιον ἐξελίξεώς του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοπικοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐν Λευκωσίᾳ τελεσθήσονται τὴν 23ην καὶ 24ην Ἀπριλίου ἐ. ἐν.

Δηλώσεις περὶ συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου πρὸς τὸν κ. Γ. Β. Σκουταρίδην.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17)30 Μαρτ. 1916

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Γ. Σ. «τὰ Πάγκυπρια».

ΣΥΝΟΗΤΟΣ
ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ

Ἐὰν μόνον ἀμάθειαν καὶ ἄγνοιαν ἔπασχεν ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου», θὰ ἦτο συγγνωστός, δι' ὅσα γράφει περὶ Συρίων Ὀρθοδόξων, φαίνεται ὅμως ὅτι διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος πάντοτε τῶν ἀρχῶν καὶ σκοπῶν τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς τοῦ Σεβ. κ. Νιοῦχαμ, οὗτινος τυγχάνει ἐκ τῶν μᾶλλον ἀφωσιωμένων συνεργατῶν.

Τὰ κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον ἐν Συρίᾳ Ἐκκλησίαν εἴχομεν γράψει καὶ εἶχον ἐκτυπωθῇ ταῦτα ἐν ἄλλῃ σελίδι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου», οὐδὲν δ' εἴχομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ μετὰ τὰ χαώδη ἐν αὐτῇ δημοσιευθέντα περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Ὅτι ὑπὸ τὸν ὅρον **Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία** *νοεῖται πᾶσα Ἐκκλησία Ὀρθόδοξος εἶνε ἀνεπίδεκτον συζητήσεως καὶ μόνον ἡ ἄγνοια τοῦ συντάκτου τῆς «Φωνῆς» ἀμφισβητεῖ τοῦτο, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ὅμως Συμβούλιον, μηδὲ τοῦ Ἄγγλου Ἀρχιγραμματέως καὶ προέδρου αὐτοῦ ἐξαιρουμένου, ὁμόφωνον ἀπεδέξατο τὴν ἔννοιαν ταύτην καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ὁ νόμος ἐφαρμόζεται παρ' ἡμῖν, ἐπιβάλλων εἰς πάντα ὀρθόδοξον σχολ. τέλη διὰ τὴν παιδείαν τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τοῦτο διότι ὁ νόμος ἐννοεῖ θρησκευτικὰς καὶ οὐχὶ φυλετικὰς κοινότητας.*

Ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἔχει τὴν αὐτὴν τῶν προϊσταμένων του ἀντίληψιν, οἵτινες πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ σκοποῦ των δημιουργοῦσιν, ὅπου δύνανται, μικρὰς τοπικὰς ἐθνότητας, ἵνα διασπῶσι τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἑνότητα καὶ εὐχερέστερον ὑφίστανται τὸν ἐπηρεασμὸν αὐτῶν.

Ἄλλοτε καὶ εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐχαρακτηρίσθη **ὡς ἔθνος Κυπριακὸν** *ἀφοῦ πρῶτον ἠρνήθησαν εἰς αὐτὸν πᾶσαν ὡρισμένην ἐθνικὴν ὑπόστασιν.*

Τῇ πολιτείᾳ τῶν προϊσταμένων του στοιχῶν καὶ ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς» δημιουργεῖ ἔθνος Συριακόν, ἐκ παραλλήλου θέτων τοῦτο πρὸς τὸ Ρωσικόν, τὸ Ρουμανικόν, τὸ Σερβικόν.

Ἐντούτοις Συριακὸν ἔθνος οὐδαμοῦ τῆς ἱστορίας ἀπαντᾷ, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξε τοιοῦτο αὐτοτελὲς καὶ ὁμογενές, καὶ μόνον οἱ προπαγανδισταί, οἱ λυμαινόμενοι τὴν Συρίαν ἀπ' αἰώνων, ἐπεχείρησαν καὶ ἐπιχειροῦσι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας νὰ συσκοτίζωσι καὶ συνεσκότισαν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν τὴν Συρίαν οἰκούντων ἑτερογενῶν λαῶν.

Συμφέρει εἰς τὸν προπαγανδισμὸν ὅπως οἱ ἐν Συρίᾳ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες λησμονήσωσι παντελῶς τοὺς ἐθνικοὺς δεσμοὺς αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, ἵνα εὐχερέστερον ἐμπλέκωνται οὗτοι εἰς τὰ προπαγανδικὰ δίκτυα.

Ὑπὸ τοιοῦτον ἐπηρεασμὸν διατελῶν ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ καὶ τὸν βαθύτερον λόγον τῆς πολιτείας τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἑλλην. Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες προσπαθοῦσαι νὰ διασώσωσι τὸν Ἑλλην. χαρακτῆρα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας καὶ περιφρουρήσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐπιμόνων καὶ ἀδιαλείπτων προπαγανδικῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἐπιθέσεων, ἀπεμάκρυναν ὅσον ἠδύναντο ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων Ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων τοὺς ἀραβοφώνους Ἕλληνας Ὀρθοδόξους κληρικούς, οἵτινες, δι' οὓς λόγους ἐκθέτομεν ἀλλαχοῦ, μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπέβαλον σχεδὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν.

Περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν Ἑλλην. Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὁ ἄκρος σεβασμὸς αὐτῆς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν καὶ συνείδησιν τῶν συγκροτούντων αὐτὴν ἐθνῶν καὶ περιεσώθησαν ὑπ' αὐτῆς οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Βούλγαροι θὰ ἦτο ὅμως ἀξία κατακρίσεως ἂν ἠδιαφόρει πρὸ τοῦ ἐξαραβισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς διασπάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Συρίᾳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μέχρι τοῦ 1897 παρεῖχε γενναίαν χορηγίαν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, ὡς καὶ εἰς πάντα τἆλλα Πατριαρχεῖα, διότι οὐδέποτε ὁ Ἑλληνισμὸς ἔπαυσε νὰ θεωρῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας Ἐκκλησίαν Ἑλληνικήν, καὶ μόνον ὁ προπαγανδισμὸς πᾶσαν κατέβαλε καὶ καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως ἐξαλείψῃ πᾶν ἴχνος ἐθνικῆς συνειδήσεως ἀπὸ τῶν Συρίων ἢ ἐμβάλῃ εἰς αὐτοὺς ἰδίαν στενὴν Συριακὴν συνείδησιν, ἀποκόπτουσα τούτους τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἀποπλανῶσα οὕτω εὐκολώτερον εἰς τὰς σαγήνας αὐτῆς.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 132)1916

ΜΕΤΑΞΥ

Ἀδελφῶν Λοΐζου ἐκ Κώμης Κεπὴρ
Ἐναγόντων,
καὶ
Μιλτιάδου Πιερῆ ἐκ Δαυλοῦ
καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ἀλεξανδρίδου διὰ τὸν ἐνάγοντα ὅπως τὸ Δικαστήριον διατάξῃ τίνι τρόπῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις κλητηρίου ἐντάλματος τῷ ἄνω ἐναγομένῳ ἐν τῇ ἄνω ἀγωγῇ ὅστις νῦν τυγχάνει ἀγνώστου διαμονῆς.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ πράκτορος τοῦ ἐνάγοντος **Διατάττει** ἵνα ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὸν ἐναγόμενον γίνῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος μετ' ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος τούτου εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ὁμοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου. Ἐὰν δὲ ὁ ῥηθεὶς Ἐναγόμενος ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 9ην π.μ. τῆς 15ης Μαΐου 1916 εἰδοποίησις δι' οἱανδήποτε νεωτέραν αἴτησιν ἐν τῇ ἄνω ἀγωγῇ θέλει τοιχοκολλᾶσθαι ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν εἰδοποιήσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξεδόθη τῇ 1η Ἀπριλίου 1916.
Συνετάχθη τῇ 3η Ἀπριλίου 1916.

(Ὑπογρ.) **Μ. Σιευκὲτ**
Δ. Ε. Δ.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Μ. Π. Εὐθυμιάδης
Π. Ε. Δ.

* * *

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 132)1916

ΜΕΤΑΞΥ

Ἀδελφῶν Λοΐζου ἐκ Κώμης Κεπὴρ
Ἐναγόντων,
καὶ
Μιλτιάδου Πιερῆ ἐκ Δαυλοῦ
καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῷ Μιλτιάδῃ Πιερῇ ἐκ Δαυλοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 15 Μαΐου 1916, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ £10-0-0 τὰς ὁποίας συμφώνως διατακτικῆς σας, ἡμερομηνίας 2)15 Ὀκτωβρίου 1911 ἐπλήρωσαν πρὸς τὸν ἐν Αἰγιαλούσῃ Παναγῆν Πατριώτην, τόκους 12 % ἐπὶ τοῦ ἄνω ποσοῦ ἀπὸ 2)15 Ὀκτωβρίου 1911 καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης ἀγωγῆς.

Ἐξεδόθη τῇ 15 Μαρτίου 1916.

Δι' ἐνάγοντα
Ι. Φ. Ἀλεξανδρίδης
Δικηγόρος.

True Copy
11,718
A.R.D.C.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝ. ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Τὴν π. Παρασκευὴν ἐπέτειον τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἡ Κύπρος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἐπανηγύρισε τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνθουσιαστικὴν ἑορτὴν μετὰ πατριωτικῆς ἐξεγέρσεως καὶ εὐφροσύνης.

Αἱ ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις ὑφ' ἃς διάγομεν δὲν ἐπέτρεψαν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα διεγείρει διάπυρα πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἀγώνων, δι' ὧν ἐθεμελιώθη ἡ νέα ἐθνικὴ ἀνάστασις καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ Γένος ὅλον ἐμπνέεται τὴν ἀκράδαντον πίστιν ἐπὶ τὸ μέγα μέλλον αὐτοῦ.

Τὴν ἀνατολὴν τῆς μεγάλης ἐθνικοθρησκευτικῆς ἡμέρας ἐχαιρέτισεν ἡ Κυπριακὴ ψυχὴ διὰ τῆς ἐπάρσεως τῆς γαλαναλεύκου ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τὸν χαρμόσυνον κρότον ὁλμοβολῶν καὶ ἡ πόλις σχεδὸν ὅλη περιεβλήθη γαλανόλευκον περιβολὴν διότι ἑκάστη σχεδὸν οἰκία ἐκόσμει τὸ πάγκαλον τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ σύμβολον.

Ἐξαιρετικὴ μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ συρροὴ τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καίτοι κατὰ Παρασκευήν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα, διεξάγεται ἔκτακτος ἀγοραία κίνησις ἣν ὀφείλουσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Παρὰ πάντα ταῦτα, κατὰ τὴν καθιερωμένην ὥραν τῆς πανηγυρικῆς δοξολογίας, ὁ εὐρύχωρος ναὸς Φανερωμένης εἶχεν ὑπερπληρωθῇ κόσμου ἐν ᾧ καὶ πολὺ πλῆθος χωρικῶν παρεπιδήμων δι' ἀγοραίας ὑποθέσεις αὐτῶν.

Αἱ μαθητικαὶ φάλαγγες ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκ πασῶν τῶν διευθύνσεων ἐν βήματι καὶ τάξει στρατιωτικῇ μετὰ δάσους σημαιῶν καὶ λαβάρων κατηυθύνθησαν εἰς τὸν ναὸν καὶ ὑπερεπλήρωσαν αὐτὸν μετὰ παντὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Τῆς ὡραίας πανηγύρεως προέστη ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Πάφου κ. Ἰάκωβος, δεύτερος τῇ τάξει, οἰκουροῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱ. κλήρου τῆς πόλεως.

Ἡ δοξολογία ἤρξατο διὰ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐνθουσιαστικοῦ παιᾶνος: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...» ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου Ἀρχιερέως, εἰς ὃν ἐπηκολούθησαν ἡ νενομισμένη ἀκολουθία, εἰς ἣν προσέδιδε κατάνυξιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐμμελὴς συμφωνία τῶν χορῶν τοῦ Διδασκαλείου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ αὐτῶν.

Μετὰ τὸ δοξαστικὸν ἡ Α. Πανιερότης ἀνέπεμψεν ἐκτενῆ καὶ συγκινητικὴν δέησιν μετὰ τῆς οἰκείας αὐτῷ λειτουργικῆς μεγαλοπρεπείας ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Πανελλήνων καὶ τοῦ Οἴκου Αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὑπὲρ τοῦ Γένους παντὸς καὶ τῆς αἰσίας πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως ὑπὸ τὸ κραταιὸν καὶ ἔνδοξον σκῆπτρον τοῦ ἐνδόξου Ἄνακτος καὶ Στρατηλάτου.

Ἡ Α. Πανιερότης μετὰ τὴν δέησιν ὡμίλησε πρὸς τὸ Ἐκκλησίασμα ἀναπτύξασα τὴν μεγάλην ἐθνικοθρησκευτικὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας, ἣν ὁ Θεὸς ἐχαρίσατο τῷ νεωτέρῳ Ἑλληνισμῷ τόσον ἔνδοξον, καὶ ἐξῆρε τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἐθελοθυσίαν τῶν λογάδων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, συμπεριέλαβε δὲ πάντας τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἢ μαρτυρικῶς πεσόντας πρὸ καὶ κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν μέχρι σήμερον ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἐν τῇ περιδόξῳ Πόλει τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ὑπὲρ τῆς τελείας πληρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ τούτου πόθου ἀνέπεμψε θερμὴν δέησιν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπότητος ἐσταυρωμένον Θεόν.

Τὸ **πολυχρόνιον** ἔψαλον ἐνθουσιαστικῇ μελῳδίᾳ οἱ χοροὶ τοῦ Διδασκαλείου ἐκκαλοῦντες τοῦ καταπύκνου καὶ ἐν συνωστισμῷ ἐκκλησιάσματος τὴν λατρείαν πρὸς τὸν ἐκπροσωποῦντα τόσον λαμπρῶς τὴν Πανελλήνιον ἑνότητα, καὶ ἡ κατανυκτικὴ τελετὴ ἐπεσφραγίσθη δι' οὐρανομήκων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ παντὸς ἰδεώδους τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τὸ σύνθημα διδόντος τοῦ κ. Δημάρχου.

Τὸ πλῆθος ἐξεχύθη διὰ τῶν ἐξόδων τοῦ ναοῦ εἰς χειμάρρους καὶ μέσῳ τούτων αἱ μαθητικαὶ φάλαγγες ἡνωμέναι καὶ ἀδιατάρακτοι παρετάχθησαν εὐσταλεῖς καὶ ἀρειμάνιοι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἐμπνεόμενοι πάντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ ἐκκίνησις αὐτῶν πρὸς παρέλασιν ἐγένετο διὰ τοῦ προστάγματος τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν σαλπίγγων καὶ τῶν τυμπάνων, ἀπηγορευμένων ὑπὸ τῆς Στρατιωτ. Διοικήσεως, ἀνεπλήρωσαν περισσῶς τὰ θούρια στρατιωτικὰ ᾄσματα ἅτινα οἱ Ἑλληνόπαιδες ἔψαλλον μετὰ μείζονος καὶ ἐντονωτέρου ἐνθουσιασμοῦ, ὃν μετέδιδον εἰς τὰ πεπυκνωμένα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πλήθη, ἐπισπώμενοι τὰς ἀνευφημίας καὶ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα, ἐνῷ ἀπὸ τῶν ἐξώστων τῶν σημαιοστολίστων οἰκιῶν ἁβραὶ Ἑλληνίδες ἔρραινον δι' ἀνθέων τὴν φέρελπιν νεότητα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἐμβλήματα.

Ἔν τε τῷ Ναῷ καὶ κατὰ τὴν παρέλασιν παρεῖχον οἱ ἐθελονταὶ τῶν δύο πολέμων φέροντες τὰ μετάλλια αὐτῶν καὶ αἱ ὁμάδες τῶν ἐθελοντῶν.

Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ δι' ὧν παρήλαυνον αἱ μαθητικαὶ φάλαγγες κατάστολιστοι ὑπὸ ἐθνικῶν σημαιῶν, ἃς ἀνερρίπιζεν ἡ ἐαρινὴ αὔρα καὶ κατακλυζόμεναι ὑπὸ ἐνθουσιῶντος, πλήθους ἐνῷ αἱ ἐπὶ τῶν ἐξώστων καὶ ἀπὸ τῶν παραθύρων ζῶσαι ἀνθοδέσμαι τῆς μυροβόλου κατὰ τὴν ὥραν μόνον ταύτην τοῦ ἔτους Λευκωσίας, ἄφινον τὰ εὐώδη πέταλά των νὰ ραίνωσι τὰς χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ μέλλοντος.

Παρῆλθεν ὡς μαγικὴ ὀπτασία ἡ ἐνθουσιαστικὴ παρέλασις καὶ τὰ πλήθη διελύθησαν συρρεύσαντα εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου ἕκαστος ἐπεδόθη εἰς τὰ ἔργα του καὶ εἰς τὰς συναλλαγάς του.

* * *

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συνέπεσεν ἐφέτος καὶ ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, καὶ ἅμα τῇ ἑσπέρᾳ οἱ ναοὶ ἐπληρώθησαν κόσμου διὰ τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν ἀκολουθίαν, ἥτις ἀναμιμνήσκει εἰς πᾶν ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Ἐκκλησίασμα τὴν λαμπροτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν περίοδον τοῦ τρισχιλιετοῦς ἐθνικοῦ βίου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Καὶ ὅσοι δὲν ἐδιδάχθησαν περὶ τούτου ἐν τοῖς σχολείοις ἢ ἐξ ἀναγνώσεως, διαισθάνονται καὶ κατανύσσονται ὑπὸ τῆς βυζαντινῆς μελῳδίας, προσηρμοσμένης τόσον ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ποιητικὴν ἔξαρσιν καὶ τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν χόνωσιν τῶν ἱερῶν ᾠδῶν.

* * *

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΥ «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο Σωματεῖον, οὗτινος τὴν πολυμερῆ καὶ ἀδιάπτωτον δρᾶσιν ὡς αἰσθητὴν καὶ γνωστὴν εἰς πάντας, περιττὸν νομίζομεν νὰ ἐξάρωμεν, ἦγε τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς του μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, συμπληρῶσαν ἀπὸ ταύτης εἰκοσιπενταετίαν ὅλην.

Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ ἐθνικὴν ἑορτήν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι αἰσιώτεραι θὰ ἀνατείλωσι μέχρι τότε ἡμέραι ἐπί τε τὴν Νῆσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ τὸν ἀλληλοσφαζόμενον εὐρωπαϊκὸν κόσμον.

Πλουσίως καὶ φιλοκάλως καὶ ἐπικαίρως διακεκοσμημένον ἔσω καὶ ἔξω τὴν νύκτα ἐφωταγωγήθη λαμπρῶς καὶ πρὸ τῆς ὡρισμένης 9 μ.μ., ἐπληρώθησαν κόσμου αἱ αἴθουσαι αὐτοῦ, προσῆλθε δὲ τῇ 9η ὥρᾳ καὶ ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Πάφου, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ἄλλα ἔγκριτα μέλη τῆς ἡμετ. Κοινότητος.

Τὸν πανηγυρικὸν εἶπεν ὁ ἔγκριτος δικηγόρος κ. **Ι. Μυριάνθης** μετὰ ποιητικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐμπνεύσεως πατριωτικῆς, συμπλέξας τὴν θρησκευτικὴν ἱερότητα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἐπισημότητος αὐτῆς ὡς καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῆς ἡμιθέου γενεᾶς μετὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς καὶ τῆς πίστεως ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ τὴν προστασίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Τὸν ῥήτορα ἐπανειλημμένως τὸ ἀκροατήριον ἐπεδοκίμασε καὶ τὸν ὡραῖον λόγον του ἐπεκρότησε διὰ παταγωδῶν παρατεταμένων χειροκροτημάτων.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου κ. Ν. Καταλάνος εὐχαριστήσας τὸν κ. Μυριάνθην διὰ τὴν ὡραίαν καὶ ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του ἐξ ὀνόματος τοῦ Σωματείου καὶ τοῦ ἀκροατηρίου παντός, ἐξήτησε τὴν ἄδειαν ἵνα δείξῃ ἀπὸ τῆς δημώδους ποιήσεως τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους δι' ὅλης τῆς μακραίωνος δουλοσύνης του.

Ἤρξατο ἀπὸ τοῦ Θρήνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου τὸ δουλωθὲν Γένος ἀμέσως μετὰ τὴν ἅλωσιν ὑπισχνεῖται εἰς τὴν ταραχθεῖσαν Θεοτόκον καὶ τὰς δακρυούσας εἰκόνας ν' ἀνακτήσῃ δι' αὐτὰς πάλιν τὴν δουλωθεῖσαν Πόλιν.

Διὰ δημωδῶν πάντοτε ᾀσμάτων ἅτινα ἀπαγγέλλει, δεικνύει τὴν ἀνδρουμένην ψυχὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν προϊοῦσαν ἀνυπομονησίαν αὐτοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν.

Διὰ δημοτ. ᾀσμάτων ἐπιδεικνύει τοὺς ἀρρήκτους δεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου καὶ τὴν ἁγνότητα τῶν ἠθῶν αὐτοῦ, τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας καὶ τὴν ἰδιάζουσαν εἰς τὸν Ἕλληνα ἀγάπην πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν πέρα τοῦ τάφου τοιαύτην, ὡς ᾐσθάνοντο καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν.

Τροχάδην διεξέρχεται τὴν Ἑλληνικὴν ποίησιν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἥτις ἐμπνέεται πάντοτε ἀπὸ τῆς γιγαντομαχίας τοῦ 1821 καὶ θωπεύει τὰ ἐθνικὰ ὄνειρα προφητεύουσα τὴν τελικὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν, καὶ τῆς ποιητικῆς προφητείας δεῖγμα ἀνέγνω τὸ ποίημα τοῦ Ἀχ. Παράσχου εἰς τὴν Ἑλλην. Σημαίαν μεθ' ὃ καταλήγει εἰς τὴν ἐξαισίαν προσωπικότητα τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως καὶ Νικηφόρου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου ΙΒ' ἥτις ἐκίνησε τὰς εὐγενεστέρας καὶ μᾶλλον εὐαισθήτους χορδὰς τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς καρδίας, καὶ ποιηταὶ δόκιμοι καὶ ἀδόκιμοι ἐν ἁμίλλῃ ἀσχολοῦνται ἵνα ἐξυμνήσωσι τὸ κλέος καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἕλληνος Μονάρχου, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς τελειώσεως τοῦ τόσον αἰσίως ἀρξαμένου καὶ συνεχιζομένου ἔργου τῆς πολιτικῆς ἀπελευθερώσεως σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὑπὸ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα τοῦ καταπύκνου ἀκροατηρίου χορὸς νέων μελῶν τοῦ Σωματείου ἔψαλε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἡ ὡραία ἑορτὴ ἔληξε τῇ 11 μ.μ. ἀκριβῶς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μετὰ τὴν πανηγυρικὴν κίνησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ἄλλη κίνησις πνευματικὴ ἀπησχόλησε τοὺς φιλομούσους καὶ φιλομαθεῖς τῶν συμπολιτῶν καὶ συμπολιτίδων ἡμῶν τῇ π. Κυριακῇ.

Τῇ 3 μ.μ. τῆς π. Κυριακῆς, ὡς εἶχε προαγγελθῇ, ὁ ἔγκριτος παρ' ἡμῖν ἰατρὸς κ. Ν. Δέρβης τῇ παρακλήσει τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν» διελέξατο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης **«Περὶ μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν θυγατέρων μας»** ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, παρισταμένων τοῦ Π. Μητροπολίτου Πάφου κ. Ἰακώβου, τοῦ Πανοσιολ. Ἡγουμένου Ἁγ. Νεοφύτου κ. Ἰακώβου.

Ὁ ὁμιλητὴς τὸ θέμα του ἐπραγματεύθη ἀπὸ τῆς ὑγιεινῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἐκθέτων τὰς ὑγιεστέρας περὶ ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως ἀρχάς, ὑποστηρίζων δὲ αὐτὰς διὰ τοῦ κύρους μεγάλων ἐπιστημονικῶν αὐθεντιῶν, ἀρχὰς αἵτινες ἐπεκράτησαν πάντοτε ἐν τῇ συνειδήσει τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ τηρῶμεν πιστῶς, μὴ παραπλανώμενοι ὑπὸ ὀλεθρίων νεωτερισμῶν, οἵτινες ὑπονομεύουσι τὴν οἰκογένειαν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὅλον.

Ὁ ὁμιλητὴς ἐδέξατο τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια πάντων.

ΚΟΣΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τῇ 8.30' μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ κ. Ν. Καταλάνος, καθ' ἃ προηγγέλθη ὡμίλησεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» καὶ ἄλλους συμπολίτας συνελθόντας εἰς τὸν ὁρισθέντα τόπον ἐν πρώτοις, γενικά τινα περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τῆς μελέτης τῶν οὐρανίων φαινομένων καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπιδράσεως τῆς γνώσεως τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης.

Ἐπειδὴ νέφη ἐκάλυπτον τοὺς ἀστερισμοὺς «Πλειάδας» «Ταῦρον» «Ὠρίωνα» «Κύνα» καὶ «Προκύνα» περὶ ὧν θὰ ἐγίνετο ἰδίᾳ ἡ ὁμιλία, περιωρίσθη ὁ ὁμιλητὴς εἰς γενικὰ μέν τινα περὶ τούτων ἐξαίρων τὰ κυριώτατα τούτων γνωρίσματα, ἠσχολήθη δὲ λεπτομερέστερον περὶ τοῦ λάμποντος κατὰ διαλείμματα μέσῳ τῶν νεφῶν πλανήτου «Ἀφροδίτη».

Ἡ συρροὴ πλήθους εἰς τόπον ἀπόκεντρον καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτερινῇ ἐμφαίνει ἀξιέπαινον φιλομάθειαν, τιμῶσαν τὴν ἡμετέραν κοινότητα καὶ ἐπιβάλλουσαν εἰς τοὺς δυναμένους νὰ θεραπεύωσιν αὐτὴν ὅπως συχνότερον καὶ ἐμμονώτερον παρέχωσι τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης ἡπλοποιημένα καὶ προσιτὰ εἰς πάντας, ἐπὶ μεγάλῃ ἠθικῇ καὶ κοινωνικῇ ὠφελείᾳ.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ Ἑλλην. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον συνεδρίασε τῇ π. Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ, παρόντων πάντων τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ ἠσχολήθη πλὴν τῶν συνήθων θεμάτων καὶ εἴς τινα γενικώτερα καὶ σημαντικώτερα.

Ἀπεφασίσθη ἐν πρώτοις ἡ προσθήκη 30 νέων σχολείων ἀνὰ τὴν Νῆσον, ἤτοι 14 ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκωσίας, 6 τῆς Λεμεσοῦ, 4 τῆς Ἀμμοχώστου, 3 τῆς Πάφου καὶ 1 τῆς Κυρηνείας.

Ἐκ τῶν νέων τούτων σχολείων εἶνε 8 παρθεναγωγεῖα ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκωσίας, ἓν ἐν τῇ τῆς Λάρνακος καὶ ἕτερον ἐν τῇ τῆς Ἀμμοχώστου.

Εἰς διάφορα ἀρρεναγωγεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα πόλεων καὶ χωρίων ηὐξήθη τὸ οἰκεῖον διδακτικὸν προσωπικόν.

Ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς πιστώσεως τῆς παιδείας £500, αἱ £425 διετέθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλην. Παιδείας καὶ ἄλλων χριστιανικῶν κοινοτήτων καὶ αἱ £75 ὑπὲρ τῆς Τουρκικῆς.

—**Ἡ ἔφεσις τῶν ἐκ Συρίας Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων.**

Σοβαρωτέρου χαρακτῆρος θέμα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐτέθη ἡ γνωστὴ ἔφεσις τῶν ἐκ Συρίας προσφύγων ἐν Λάρνακι Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων, διατεινομένων ὅτι ἀπαλλάσσονται τῆς σχολ. φορολογίας, ὡς μὴ ὄντες Ἕλληνες ἀλλὰ Σύριοι Ὀρθόδοξοι καὶ μὴ ὄντες φορολογούμενοι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου.

Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου κ. Εὐάγ. Χατζηιωάννου ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐφέσεως, ἣν ὑπεστήριξεν ὡς πληρεξούσιος τῶν ἐφεσιόντων Ἕλλην τις δικηγόρος.

Τὸ συμβούλιον, μηδὲ τοῦ προέδρου Ἀρχιγραμματέως ἐξαιρουμένου, ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὅτι τυγχάνουσιν οὗτοι Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι ἐδιχάσθησαν, δὲ αἱ γνῶμαι ὡς πρὸς τὴν συνολικὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐφέσεως, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Ἕλλην ἐπόπτης καὶ μέλος τοῦ Συμβουλίου κ. Ἀράπης μεταβῇ εἰς Λάρνακα καὶ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τοὺς Συρίους ἐφεσίοντας ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητά των ὡς φορολογουμένων καὶ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν αὐτῶν.

—**Διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Λάρνακος.**

Πρότασις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας Λεμεσοῦ, ὑποστηριχθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λεμεσοῦ—Πάφου κ. Λανίτου ὅπως ἀναγνωρισθῇ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Λάρνακος ὡς Διδασκαλεῖον ἐγένετο δεκτὴ κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ ὁριστικὴ ὅμως ἀναγνώρισις αὐτοῦ ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον προέβη εἰς ἀπόφασιν ἐσπευσμένην, ἥτις, ἂν ἐφηρμόζετο, θὰ περιῆγε τὰ τῆς παιδείας παρ' ἡμῖν εἰς κρισιμωτέραν τῆς κρισίμου ἄλλως ἤδη θέσεως αὐτῆς.

Τὸ Νομοθ. Συμβούλιον δὲν πιστεύομεν νὰ διαπράξῃ τοιοῦτο λάθος.

Ἀκαδημαϊκαί τινες προτάσεις περὶ συντάξεως νέου ἀναλυτικοῦ προγράμματος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν δὲν ἀπησχόλησαν σοβαρῶς τὸ Συμβούλιον, ἐπικρατούσης πάντοτε τῆς ὀρθῆς ἀρχῆς ὅτι τὰ ἐν Ἑλλάδι ἑκάστοτε σχετικὰ προγράμματα θὰ ἰσχύωσι καὶ παρ' ἡμῖν, μετὰ τροποποιήσεων ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τοπικῶν περιστάσεων.

ΜΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκήρυξις τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 21)3 Ἀπριλίου ἐκδοθεῖσα λέγει ὅτι ἐθεωρήθη σκόπιμον ὅπως ἀποτραπῇ πᾶσα πληρωμὴ χρήματος εἰς πρόσωπα ἢ σωματεῖα προσώπων διαμένουσα ἢ διεξάγοντα ἐργασίας εἰς χώρας, πρὸς τὰς ὁποίας ἐν τῷ παρόντι διατελεῖ ἐν πολέμῳ ἡ Μ. Βρεττανία καὶ ὅπως διαφυλάξῃ, πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ διακανονισμοῦ τῆς εἰρήνης, τοιοῦτο χρῆμα καὶ ἄλλην περιουσίαν ἀνήκουσαν εἰς ἐχθρούς, καὶ ἐν γένει ὅπως συλλέγωσι καὶ καταγραφῶσι πληροφορίαι περὶ τῆς ἐχθρικῆς περιουσίας εὑρισκομένης ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις Βρεττανῶν ὑπηκόων ἐναντίον προσώπων ἐν χώρᾳ ἐχθρικῇ καὶ τἀνάπαλιν.

Τὰς λεπτομερείας τῆς προκηρύξεως ταύτης δύνανται νὰ ἀναγνώσωσιν εἰς τὰ εὐρέως τοιχοκολληθέντα ἀντίτυπα εἰς πόλεις καὶ εἰς χωρία οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐφιστῶμεν δὲ τὴν προσοχὴν εἰς αὐτὴν πάντων, ὅσοι συναλλάσσωνται μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῶν χωρῶν Γερμανίας, Αὐστρουγγαρίας, Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τῆς προκηρύξεως ταύτης δὲν θὰ περιαγάγῃ εἰς ἀμηχανίαν καὶ διατάραξιν τὴν ἀγορὰν τῆς Νήσου, ἥτις θὰ κατέχῃ μεγάλας Γερμανικὰς ἰδίᾳ καὶ Αὐστριακὰς πιστώσεις, ὧν ἡ ἄμεσος ἐξόφλησις θὰ περιῆγε πολλοὺς ὀφειλέτας εἰς δυσχερῆ θέσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κύπρου κατὰ τὸ π. ἔτος 1915 (ν. ἡ) κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας πίνακας στατιστικῆς ἐγένετο ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγηθὲν 1914 ὡς ἐξῆς:

Εἰσαγωγή.

		1914	1915
Εἰσαγωγὴ εἰς εἴδη	£	496,744	588,019
» εἰς χρυσὸν	»	72,472	23,899
Ἐν ὅλῳ	£	569,216	611,918

Ἐξαγωγή.

		1914	1915
Ἐξαγωγὴ εἰς εἴδη	£	496,776	650,490
» εἰς χρυσὸν	»	53,463	10,907
Ἐν ὅλῳ	£	550,239	661,397

Λεπτομερέστερον τὰ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμπορίαν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Εἰσαγωγή.

Τὰ κυριώτερα εἰσαχθέντα εἴδη κατ' ἀξίαν εἶνε τὰ ἑξῆς:

	1914 £	1915 £
Κόσμοι καὶ πῖσα	5,097	5,453
Βούτυρος	7,727	7,756
Καφὲς	9,638	17,875
Σῖτος	1,159	48,050
Ἄλευρα	6,668	47,055
Ἔλαιον	4,837	15,146
Ἀπεστειρωμένα ἐδώδιμα	9,566	9,245
Ὄρυζα	9,037	17,158
Σάκχαρις	19,331	36,232
Καπνὸς	23,422	24,589
Γαιάνθρακες	5,282	1,613
Χαλκὸς	3,022	1,585
Σίδηρος	6,574	3,934
Χημικὰ λιπάσματα	3,325	3,451
Δέρματα ἀκατέργαστα	3,475	844
Πετρέλαια	20,706	21,850
Ξυλεία	20,497	650
Σιδηρᾶ καὶ χαλύβδινα εἴδη	11,931	5,753
Κοσμήματα	2,729	567
Μηχαναὶ καὶ ἐξαρτήματα	17,076	4,818

Ἐξαγωγή.

Τὰ κυριώτερα δὲ κατ' ἀξίαν ἐξαχθέντα εἴδη εἶνε τὰ ἑξῆς:

	1914 £	1915 £
Ὄνοι	6,493	32
Ἡμίονοι	10,164	15,789
Βόες	13,844	30,072
Χοῖροι	5,003	4,458
Κριθὴ	48,124	68,371
Βρόμη	7,315	6,425
Σταφυλαὶ	2,184	2,675
Ἑσπεριδοειδῆ	9,874	13,235
Ῥόαι	13,748	20,250
Σταφίδες	7,419	34,468
Οἰνόπνευμα	4,419	5,431
Οἶνοι διάφοροι	28,305	37,504
Τυρὸς	10,132	6,607
Πατάτες	11,741	28,513
Κρόμμυα	5,329	5,390
Κόσμοι καὶ πῖσα	4,671	5,062
Κεράτια	102,454	203,162
Βάμβαξ	27,605	16,306
Κουκούλια	6,446	37,297
Μαλλία	15,064	14,523
Λινόσπορος	2,898	3,089
Ἀκατέργαστα δέρματα	7,966	4,686
Σπόγγοι	2,332	7,937
Ὤχρα	5,370	4,991
Σχοινία καὶ σπάγοι	1,179	4,805
Βαμβάκινα εἴδη	2,207	14,300

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

Ὁ βουλευτὴς Ἀμμοχώστου—Λάρνακος κ. Ι. Οἰκονομίδης μετέβη προχθὲς εἰς τὰ ἀκριδόπληκτα χωρία καὶ ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως βεβαιοῖ ὅτι ὁ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος κίνδυνος εἶνε μεγαλείτερος ἢ ὅσον παριστῶσιν αὐτὸν οἱ χωρικοί. Ἤρξατο μὲν ἡ καταδίωξις δι' ἐξαγορᾶς ἀλλ' ἐλλιπέστατα, καὶ ἂν μὴ γενικευθῇ τὸ μέτρον ἡ συγκομιδὴ κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΟΥ Κ^ΟΥ Ζ. ΣΟΛΟΜΙΔΟΥ

Ὁ ἐντομολόγος τοῦ Γ. Τμήματος κ. Ζ. Σολομίδης τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἐξετέλεσεν ἐνώπιον τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν καὶ τῶν παριστάμενων βουλευτῶν καὶ ἄλλων προσώπων πειράματα καταστροφῆς τῶν ἀκρίδων διὰ ψεκασμοῦ ὑγροῦ ἐντομοκτόνου ἰδίας αὐτοῦ ἐφευρέσεως, ἅπερ ἀπεδείχθησαν ἀποτελεσματικώτατα.

Ἐφονεύθησαν ἀκαριαίως μεγάλαι ἀκρίδες, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ βλαβῶσι τὰ χόρτα καὶ τὰ ἄνθη ἐφ' ὧν ἐπεκάθηντο αἱ ἀκρίδες.

Εὐρύτερα πειράματα ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν θὰ δείξωσι τὴν ἀναμφισβήτητον ἀποτελεσματικότητα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Σολομίδου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ ἀκρὶς ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν συγκομιδὴν καὶ πάνια τὰ ἔντονα καὶ ἐπίμονα διαβήματα δὲν φαίνονται συγκινοῦντα τοὺς ἁρμοδίους.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ Προχθὲς φαίνεται ὅτι κατέπεσαν εὐεργετικαὶ βροχαὶ εἰς Σολέαν καὶ τὸ διαμέρισμα Μόρφου, ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη ἀνάγκη τούτων, χθὲς δὲ αἱ βροχαὶ ἐγενικεύθησαν καταπεσοῦσαι εἰς Λεμεσόν, Λάρνακα, Κυρήνειαν καὶ Λευκωσίαν μετὰ συνεχῶν ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων, ἀπολυμαινουσῶν τὴν ἀτμοσφαῖραν. Ὁ καιρὸς φαίνεται παρέχων ἐλπίδας νέων βροχῶν.

ΤΗ Π. ΕΒΔΟΜΑΔΙ διέτριψαν παρ' ἡμῖν ὁ Δήμαρχος καὶ εὐεργέτης Κτήματος κ. Νεόφ. Νικολαΐδης καὶ ὁ δικηγόρος κ. Σολ. Μαρκίδης.

Ὡσαύτως ὁ ἐν Λεμεσῷ ὀφθαλμίατρος κ. Χρ. Τορναρίτης μετὰ τῆς ἀξιοτ. Κυρίας του, ἥτις παρέμεινε παρὰ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς.

ΑΦΙΞΕΙΣ Διὰ τοῦ χθεσινοῦ συμβατικοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ εὐέλπις σπουδαστὴς τῆς Νομικῆς κ. Μ. Κ. Ἰωαννίδης.

ΘΑΝΑΤΟΙ. Τὴν π. Τετάρτην ἀπεβίωσεν ἐν τῷ προαστείῳ Λακατάμια ὁ συνταξιοῦχος Μουδίρης

Λοΐζος Παπᾶ

ἐνάρετον καὶ χρηστὸν τῆς κοινότητος μέλος τῆς ἐγκρίτου καὶ πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ ἐκηδεύθη πανδήμει καὶ ἐν πένθει πάντων εἰλικρινεῖ.

Συλλυπούμεθα βαθέως τὴν τόσον ἀλγεινῶς πληγεῖσαν οἰκογένειαν.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ «ΕΝΩΣΙΣ»

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 3η τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ὥρᾳ 3 30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ὁ καθηγητὴς τῶν Παιδαγωγικῶν κ. Ὀρ. Χριστίδης.

Θέμα «ἡ ψυχὴ τοῦ Κυπρίου μαθητοῦ».

Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28η Μαρτίου 1916.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὥραν 4 μ.μ. ὁ κ. **Ν. Καταλᾶνος** θὰ εἴπῃ **Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ φασματοσκοπίου** ἐν τῇ φυσικῇ ἀστρονομίᾳ, πρὸς προπαρασκευὴν τῶν ἀκροατῶν του διὰ τὰς προσεχεῖς κοσμογραφικὰς διαλέξεις του.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29 Μαρτίου 1916.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πληροφοροῦνται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ μὴ κάμῃ ἄλλην εἰσαγωγὴν θείου πρὸς χρῆσιν τῶν ἀμπέλων, ἡ δὲ ὑπάρχουσα ποσότης μόλις ἐξαρκέσῃ διὰ τὴν 1ην 2αν καὶ μέρος τῆς 3ης θειώσεως.

Οἱ τυχὸν εἰσαγωγεῖς θείου πρέπει νὰ φροντίσωσι νὰ ἔχωσιν αὐτὸ εἰς Κύπρον ἀρχὰς Ἰουλίου καὶ δύνανται μετὰ ἀνάλυσιν, νὰ λάβωσι τὴν σύστασιν τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος ἐὰν ἐπιθυμῶσιν.*

Ἡ πρὸς βοήθειαν τῶν Βέλγων ἐθνικὴ ἐπιτροπεία ἐν Ἀγγλίᾳ πληροφοροῦσα τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐν Κύπρῳ συλλεγέντος ποσοῦ ἐκ £ 506.1.8 ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τὰς γενναίας συνδρομὰς τῆς Νήσου αἱ ὁποῖαι γενόμεναι εὐχαρίστως ἀποδεκταὶ προσετέθησαν εἰς τὸ ταμεῖόν της.

Σ.Σ.Κ.Φ. Ἐντούτοις πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις ὑπὸ τὰς παρούσας ἐκτάκτως δυσχερεῖς περιστάσεις φροντίζουν ὅπως ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὰς ἀγροτ. τάξεις πάντα τὰ ἀπολύτως χρειώδη ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς παραγωγῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας καὶ τὴν μεγίστην ἐκτίμησιν ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ πρὸς τὴν λαμπρὰν ὁμάδα τῶν προσκόπων Λευκωσίας, οἵτινες ἔσπευσαν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν ἐκραγεῖσαν πυρκαϊὰν εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα μας καὶ μετὰ θαυμαστῆς αὐτοθυσίας διέσωσαν τὴν κινδυνεύουσαν περιουσίαν μας.

Μακρυγιάννης καὶ Τζῖρος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου.

Ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ γερμανικῶν ἀεροπλάνων ἀπετέλεσε τὸ σημαντικώτερον τῆς ἑβδομάδος γεγονός, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπὸ ἡμερῶν γινομένας παρὰ τὰ ἑλληνικὰ μεθόρια συμπλοκὰς τῶν ἀντιπάλων ξένων στρατευμάτων. Ἡ Θεσσαλονίκη ἐκ τῆς ἐχθρικῆς ἐναντίον τῶν ἐν αὐτῇ ἐγκαθιδρυθέντων συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐπιδρομῆς, δευτέραν ἤδη φοράν, ὑφίσταται τὰς συνεπείας δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Τὴν φορὰν δὲ αὐτὴν ἀριθμοῦμεν καὶ θύματα ἀρκετὰ μεταξὺ ἑλλήνων πολιτῶν καὶ ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ ζημίας πολὺ μεγαλειτέρας ἀπὸ τὰς προηγουμένας, αἱ ὁποῖαι μένουν ἀκόμη ἀκανόνιστοι. Καὶ ἡ παρὰ τὰ μεθόρια ὕπαιθρος χώρα ὑφίσταται τρομερωτέρας καὶ ἀμεσωτέρας τὰς συνεπείας τῆς καταστάσεως ταύτης, διότι ἐκεῖ τὰς ἄνωθεν ριπτομένας βόμβας ἀντικαθιστῶσιν οἱ βούλγαροι κομιτατζῆδες, συμπληροῦντες τὸ ἔργον τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων καὶ ἀναγκάζοντες τοὺς κατοίκους τῆς πολυπαθοῦς ἐκείνης χώρας διὰ πολλοστὴν ἤδη φορὰν νὰ γίνωνται πάλιν πρόσφυγες καὶ νὰ θυσιάζουν τὰ λείψανα τῆς περιουσίας, ὅπως σώσουν, ἂν προφθάσουν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμήν, δηλαδὴ τὸν ἐθνισμόν των.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ Βουλῇ περιωρίσθη εἰς τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν γεγονότων, ἀπέφυγε δὲ πᾶσαν γενικωτέραν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ δείξῃ ποία εἶνε, κατόπιν τῆς τελευταίας φάσεως τῶν μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους συγκρούσεων, ἡ ἐπιβαλλομένη πολιτικὴ κατεύθυνσις. Καὶ δὲν εἶχεν ἴσως ἄδικον, ὄχι μόνον ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως, ἡ ὁποία ὑπαγορεύει πάντοτε περίσκεψιν καὶ καταδικάζει πᾶσαν περιττολογίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς, διότι καὶ ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἑλλην. δημοσιογραφία ἀπεδείχθησαν ἐδάφη ἥκιστα κατάλληλα πρὸς σοβαράν, ἐμβριθῆ, ἤρεμον καὶ ψύχραιμον συζήτησιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Καὶ ἡ μὲν Βουλὴ ἐξ ὑπερβαλλούσης καὶ ἀποπνικτικῆς συμπολιτευτικότητος ἐμπνεομένη καὶ μὴ δυναμένη νὰ θέσῃ φραγμὸν οὔτε εἰς τὰς ἀχρήστους πολλάκις ἐπιδοκιμασίας της διὰ τὰς ἁπλουστέρας τῶν δηλώσεων οὔτε εἰς τὸν γενικῶς μικρολόγον ἔλεγχον, οὔτε καὶ εἰς τὴν μέχρις ἀνιαρᾶς ὑπερβολικότητος διαρκῆ καὶ στερεότυπον ἐκτόξευσιν μομφῶν ἐναντίον τοῦ ἀπέχοντος κόμματος, δυσχεραίνει πολὺ καὶ τὸ προσωρινὸν ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, Κυβερνήσεως τῶν περιστάσεων, καὶ τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον βιωσίμου κοινοβουλευτικοῦ καὶ κυβερνητικοῦ καθεστῶτος. Ἡ δὲ δημοσιογραφία ἐξακολουθεῖ τὰς συνήθεις ἀντεγκλήσεις της, διαιρουμένη καὶ αὐτὴ εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα, βάλλοντα κατ' ἀλλήλων μύδρους, τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἀποτέλεσμα εἶνε νὰ πληγώνουν καὶ νὰ μειώνουν τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἑλληνικὸν πατριωτισμόν.

Ἂν ὅμως ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, νὰ δικαιολογηθῇ ὁπωσδήποτε, διότι ἀπέφυγε συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ, ὤφειλεν ὅμως, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας, νὰ μὴ εἶνε τόσον φειδωλὴ εἰς δηλώσεις καὶ εἰς ἐνεργείας ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαρῶς ἐσωτερικὴν δηλαδὴ τὴν περὶ δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῶν πληθυσμῶν ἄποψιν τοῦ ζητήματος. Δὲν ἐπιδοκιμάζομεν οὐδὲ παρακολουθοῦμεν τοὺς προσπαθοῦντας νὰ παραστήσουν ἐπὶ τὸ τραγικώτερον τὰ γεγονότα, εἰς οὐδὲν ἄλλο πρακτικῶς χρήσιμον ἀπολήγοντας πλὴν ἀνωφελῶν ὀδυρμῶν, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν ἔχουν εἰς ὅλους γενικῶς τὸ γνώρισμα τῆς καλῆς πίστεως καὶ τοῦ πατριωτικοῦ πόνου.

Λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν, ὡς ἔχει δημιουργηθῆ. Ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον ν' ἀποφύγωμεν τὰς συνεπείας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ πόλεμος περιωρίζετο εἰς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐμφανισθέντα πεδία καὶ μέτωπα, πάλιν θὰ εἴχομεν σοβαρὸν παρ' ἡμῖν πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἀντίκτυπον ἐκ τῆς ὑπὲρ πᾶσαν πρόβλεψιν καὶ προσδοκίαν ἀτελευτήτου παρατάσεώς του. Ἡ ἐπέκτασις δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν, κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς καταλήψεως νήσων χρησίμων διὰ τὴν ἀτυχῆ ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, βραδύτερον διὰ τῆς δημιουργίας βαλκανικοῦ μετώπου ἐντὸς ἑλληνομακεδονικοῦ ἐδάφους, κατέστησε τὸν ἀντίκτυπον αὐτὸν σοβαρώτερον μὲ δεινότερα καὶ ἀμεσώτερα ἀποτελέσματα. Ἡ ριζικὴ διαφωνία τῶν πολιτικῶν παραγόντων τοῦ ἔθνους ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν στάσιν καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀκρατος καὶ ἀκράτητος ἐμπάθεια ἐπηύξησαν εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν τὰς συμφορᾶς. Θὰ ἦτο πολὺ διαφορετικὴ ἡ θέσις μας, ἂν δὲν εὑρισκόμεθα οὕτωσει διῃρημένοι ὥστε νὰ παρέχωμεν καθημερινῶς εἰς τοὺς ξένους τὸ δικαίωμα νὰ νομίζουν εἰλικρινῶς ἴσως κατὰ τὴν ἀντίληψίν των ὅτι δικαιοῦνται νὰ ἐπέμβουν εἰς τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν καὶ νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὴν ἰδικήν των, ἐνισχυομένην καὶ ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν ἀντιφρονούντων ἡμετέρων.

Δὲν ὠφελεῖ ὅμως νὰ καταγινώμεθα διαρκῶς μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἰδίων μομφῶν καὶ ἀφορισμῶν καὶ νὰ ἐπιτείνωμεν τὴν σύγχυσιν δι' ἀντεγκλήσεων, ἐνῷ ἀκριβῶς οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν ἔχουν ἀνάγκην ὅλης τῆς ἐνδοτέρας περισυλλογῆς, ὡς ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ μετριάσουν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς συνεπείας τῆς ἀναποτρέπτου καταστάσεως.

Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς καθαρῶς ἐσωτερικῆς ἀπόψεως τοῦ ζητήματος, καὶ θέτουσα φραγμὸν εἰς τὰς ἀνωφελεῖς κατὰ τοῦ προσφάτου ἢ τοῦ ἀπωτέρω παρελθόντος αἰτιάσεις νὰ ἐξεύρῃ καὶ δηλώσῃ ποῖα μέτρα σκέπτεται καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ λάβῃ διὰ νὰ τηρήσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ φρουρήσῃ τοὺς κινδυνεύοντας πληθυσμοὺς καὶ τὰ ἐπαπειλούμενα ἑλληνικὰ χώματα.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε δηλώσει ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις διαθέτει ἀρκετὰ μέσα, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐν ἀνάγκῃ ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ἐν περιπτώσει κινδύνου. Ἀμφιβάλλομεν ὁμῶς πολύ, ἂν ἡ κυβέρνησις ἐλογάριασε μὲ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς διὰ νὰ εὕρῃ πόσα καὶ ποῖα μέσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκκένωσιν μιᾶς μεγαλοπόλεως κοσμοβριθοῦς, ὡς ἡ Θεσσαλονίκη, καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν διαθέτει ἐπαρκῆ μέσα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπ' ἀδείᾳ στρατιωτῶν καὶ διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν κατοίκων. Ἔπειτα δὲ εἶνε ζήτημα ὄχι μόνον πῶς θὰ γίνῃ ἀλλὰ καὶ ἂν συμφέρῃ νὰ γίνῃ ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τί θὰ συμβῇ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τί θὰ συμβῇ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς ἀπέναντι τῶν ἐν αὐτῇ συμμάχων καὶ τῶν ἔξωθεν αὐτῆς ἐχθρῶν, ἐχθρῶν ὄχι τόσον τῶν συμμάχων, ὅσον αὐτῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἀπὸ ἀπόψεως κυβερνητικῆς προνοίας εἶνε ὀλίγον τι ἐγκαταλελειμμένη εἰς τὸ μοιραῖον. Ἐνῷ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ φροντίζουν δι' ὅλας, καὶ τὰς ἐλαχίστας, λεπτομερείας τῶν ἀναγκῶν τῆς πρωτευούσης, ἀφῆκαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἕνα Νομάρχην, φιλότιμον καὶ νοήμονα, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην ἀνεπαρκῆ ἐνώπιον τόσων περισπασμῶν, ὡσὰν νὰ μὴ ἀριθμῇ ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης πληθυσμὸν ἴσον μὲ τὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ μὴ ἔχῃ τὰς συνήθεις ἀνάγκας της, αἱ ὁποῖαι μὲ τὰς σημερινὰς περιστάσεις κατέστησαν ὅλως ἀβίωτον τὴν ἐν αὐτῇ διαμονήν, ὡσὰν νὰ μὴ εἶνε ἡ Θεσσαλονίκη τὸ μόνον ἐπίνειον ὅλου τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας, ὁπόθεν περιμένουν καθημερινῶς μὲ ἀγωνίαν τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον ἑκατοντάδες χιλιάδων πληθυσμῶν στερούμεναι τῶν ἀφθόνων ἀλλαχοῦ μέσων συγκοινωνίας.

Ἀλλὰ καὶ τῆς πρὸς τὰ μεθόρια ὑπαίθρου χώρας ἡ ἀρξαμένη ἤδη ἐκκένωσις εἶνε ἀρκετὴ νὰ ἐμβάλῃ ἡμᾶς εἰς σκέψεις ἀπέναντι τῆς ἐπικειμένης ἴσως νικηφόρου προελάσεως τῶν συμμαχούντων μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐπιδρομέων. Τὰ χώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀδυνατεῖ νὰ φρουρήσῃ ὁ διὰ τοῦ αἵματός του ἀνακτήσας αὐτὰ ἑλληνικὸς στρατός, ὑπόκεινται εἰς κίνδυνον σοβαρόν, ἐὰν τὰ ἐγκαταλείψουν καὶ οἱ ἄμαχοι πρόμαχοί των, οἱ ἰθαγενεῖς αὐτῶν κάτοικοι. Δὲν εἶνε ἴσως ὑλικῶς ἀδύνατος ἡ ὑπὸ τοῦ ἐξηντλημένου δημοσίου ταμείου περίθαλψις ὀλίγων ἀκόμη χιλιάδων προσφύγων. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Πρὶν φθάσωμεν εἰς τὴν περίθαλψιν, ὀφείλομεν νὰ προσπαθήσωμεν, ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν δημιουργίαν της, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν διὰ τῆς ἀποτροπῆς τῆς ἔξωθεν ἐπιδρομῆς, τοὐλάχιστον ἐνισχύοντες διοικητικῶς ἐπὶ τόπου τοὺς πιεζομένους καὶ δεινοπαθοῦντας πληθυσμοὺς καὶ διδόντες εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι δὲν ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ θεωρῆται ἱερὸν δι' ὅλους τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος τῶν οἰκιῶν των, ὁπότε καὶ αὐτοὶ θὰ προθυμοποιηθοῦν νὰ μείνουν ἐκεῖ, ἄμαχοι ἀλλὰ καὶ ἀπροσμάχητοι φρουροὶ τῆς ἑλληνικότητος τῶν ἑστιῶν των, θυσιαζόμενοι ἴσως, ἀλλὰ καὶ ἀναμένοντες μετὰ πεποιθήσεως τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως.

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ».

Νεώτεραι τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις.

Ἀθῆναι, 18)31.—Γερμανικὰ ἀεροπλᾶνα ἐβομβάρδισαν ἀνεπιτυχῶς τὸ ἑλλην. ἀτμόπλοιον «Πηνειὸς» ἔξωθι τοῦ λιμένος τῶν Ἐλευθερῶν.

Ἀθῆναι, 19)1.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς τὴν διακοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ εἶχον προβῆ πρὸς αὐτὴν αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως, δικαιολογοῦσα τὰ μέχρι σήμερον ληφθέντα μέτρα ἐν τῇ Β. Ἠπείρῳ.

Ἀθῆναι, 20)2.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας διὰ τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου «Πηνειὸς» καὶ τῶν κατασκηνώσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυροβολικοῦ ἐν Τσάγεζι, ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων.

Ἀθῆναι, 21)3 Ἀπριλίου. — Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν διάβασιν ἐκ τοῦ ἐδάφους της οὐδετέρων.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἀφορᾷ κυρίως τοὺς ταξειδιώτας τοὺς προερχομένους ἐξ Ἑλλάδος.

—Εἰς τοὺς ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντας ἐφέδρους τῆς κλάσεως τοῦ 1892 ἐδόθη παράτασις τῆς ἀδείας των ἑνὸς μηνός.

Ἀθῆναι, 23)5.—Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς ναύαρχος Κὰρρ, παρῃτήθη.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν ὁ ναύαρχος Καρντάλ.

Ἀθῆναι, 23)5.—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν οἱ Σύμμαχοι ἐβομβάρδισαν καὶ κατέστρεψαν τὰ φρούρια Σαντζάκι καὶ Ἅγιος Γεώργιος τῆς Σμύρνης.

Ἀθῆναι, 24)6.—Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν δημοσίων διαλέξεων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἀργότερον δὲ αἱ διαλέξεις θὰ γίνωνται καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἀθῆναι, 22)4.—Ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο θυελλώδης συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Καστορίᾳ καὶ Ἐδέσσῃ μουσουλμανικῶν ἰδιοκτησιῶν τὰς ὁποίας ὁ κ. Δραγούμης ἀπέδωκεν εἰς τοὺς πρώην κατόχους αὐτῶν Τούρκους μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Οἱ κ. κ. Τσουκαλᾶς καὶ Πὼπ ἐπετέθησαν ζωηρῶς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ συνεδρίασις διεκόπη τὴν 5 πρωϊνὴν ὥραν καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ αὔριον.

—Κατὰ πληροφορίας τοῦ παρισινοῦ «Γαλάτου» ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας μετὰ συνέντευξιν πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Βουλγαρίας, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς ἀκρόασιν διαρκέσασαν ἐπὶ δύο ὥρας. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασιν ταύτην ὁ Ρωμοῦνος πρεσβευτὴς ἔσχε νέαν συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας.

—Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων πληροφορεῖται ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Συνεννοήσεως παρὰ τῷ κ. Σκουλούδῃ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν λύσιν καὶ τῶν τρεχόντων ζητημάτων ὡς καὶ εἰς ἐξεύρεσιν ὁριστικοῦ συμβιβασμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Συμμαχικῶν συμφερόντων, συμβιβασμοῦ ἱκανοποιητικοῦ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἀθῆναι 28)10.—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στ. Δραγούμης παρῃτήθη.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

—Εἰς τὸ Βερτῶν.

Ἐκεῖ συγκεντροῦται ἡ προσοχὴ τῶν ἐμπολέμων καὶ τοῦ κόσμου ὅλου, διότι ἡ ἔκβασις τοῦ τρομεροῦ περὶ τοῦ Βερτῶν ἀγῶνος φαίνεται ὅτι θὰ προσδώσῃ τὴν ὁριστικὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὅλου πολέμου.

Ἂν οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ φοβεροῦ πυροβολικοῦ των κυριεύσωσι τὸ ὀχυρώτατον φρουριακὸν συγκρότημα τοῦ Βερτῶν, τότε οὐδὲν ἄλλο πρόσκομμα θὰ ἀνακόψῃ τὴν πορείαν αὐτῶν εἰς Παρισίους.

Ἂν ὅμως οἱ Γερμανοὶ ἀποτύχωσι τοῦ μεγάλου καὶ ἀποφασιστικοῦ ἐγχειρήματος αὐτῶν, θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς προτέρας ἀμυντικὰς γραμμάς των καὶ ἐκεῖ θὰ δεχθῶσιν ἐν καιρῷ τὴν ἡνωμένην ἐπίθεσιν τῶν Συμμάχων. Ὁπωσδήποτε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀγὼν διὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀπόλλυται.

Τὰ νεώτατα περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Βερτῶν τηλεγραφήματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Λονδῖνον 26)8 Ἀπριλ. —Παρίσιοι: Μεγάλη ἐχθρ. δραστηριότης ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βερτῶν ἀναγράφεται εἰς τὸ γαλλικὸν ἀνακοινωθὲν δυτικῶς τοῦ Μόσα, ἀκολουθουμένη ὑπὸ σφοδροτάτου βομβαρδισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ μεταξὺ Ἀβοκοὺρ καὶ Πετενκούρ.

Σειρὰ ἐπιθέσεων μετὰ μεγίστων ἀριθμῶν ἐγένετο εἰς δύο κυρίας προεξοχὰς εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι κατὰ τοῦ χωρίου Πετενκοὺρ διεσπάσθησαν ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ πυρός.

Τὸ ἀνακοινωθὲν ἐξακολουθεῖ ὁ ἐχθρὸς μετ' ἐπανειλημμένας ἀποτυχίας καὶ αἱματηρὰς θυσίας ἔβαλε πόδα εἰς τὸ χωρίον Ὠκούρ, ὅπερ ἐκράτουν οἱ Γάλλοι ὑπὸ τὰ πῦρ ἀπὸ τῆς δεσποζούσης θέσεώς των.

Οἱ Γάλλοι ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῆ ἐπίθεσιν βορείως τοῦ Αὐοκοὺρ καὶ κατέλαβον πολὺ ἔδαφος καὶ ἀριθμοὺς αἰχμαλώτων ἀνατολικῶς τοῦ Μόσα.

Δύο ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις βορείως τοῦ δάσους Καλλιὲτ ἀπεκρούσθησαν μετὰ σοβαρῶν ἀπωλειῶν. Γαλλικὸν τόλμημα ἐν Ἀργὼν ἐπροξένησε σημαντικὰς ζημίας εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι.

Ἀνακοινωθὲν λέγει: Οἱ Γερμανοὶ ἐπιμόνως ἐβομβάρδισαν τὴν προεξοχὴν Πετενκοὺρ καὶ τὸν λόφον Πουαὺρ τοῦ τομέως τούτου.

Τὸ παραπέτασμα τοῦ πυρός μας ὅμως ἠμπόδισε τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ ἐξορμήσῃ.

Μάχη ἐκ τοῦ συστάδην νοτιοδυτικῶς τοῦ φρουρίου Τουωμὸν κατέστησεν ἡμᾶς ἱκανοὺς ὅπως προχωρήσωμεν εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα εἰς ἀπόστασιν 200 ὑαρδῶν ἐπὶ μέτωπον 500.

26)8. Οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ σφυροκοπῶσι τὸν δυτικὸν Μώσαν. Οἱ Γάλλοι κερδαίνουσιν ἔδαφος ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα.

Ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν κατὰ τοῦ λόφου 265 τοῦ Πετενκοὺρ ἐπεχείρησαν νυκτερινὴν ἐπίθεσιν καὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀμέσως ἐκριφθέντες κρατοῦντες ἁπλῶς μικρὸν προκεχωρημένον στοιχεῖον.

Οἱ Γάλλοι προώδευσαν νοτιοδυτικῶς τοῦ φρουρίου Τουωμόν.

27)9.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων:

Σφοδρὰ μάχη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καθ' ὅλον τὸ μέτωπον μας ἀπὸ Αὐοκοὺρ εἰς Κωμιὲρ καὶ μέχρι τῆς ἀνατολ. ὄχθης ἔτι.

Προμελετημένη ἐκκένωσις τῆς προεξοχῆς τοῦ Πετενκοὺρ ἐκτελεσθεῖσα ψὲς κατέστησεν ἡμᾶς ἱκανοὺς ὅπως ἐγκαταστήσωμεν συνεχῆ γραμμὴν ἀπὸ τοῦ προμαχῶνος Αὐοκοὺρ κατὰ μῆκος τῶν δασωδῶν κλιτύων δυτικῶς τοῦ λόφου 304 εἰς τὴν νοτίαν ὄχθην τοῦ [illegible] κοὺρ ἑνουμένων μετὰ τῶν θέσεων ἡμῶν νοτίως τοῦ Πετενκοὺρ Ἐν Πετενκοῦ—Σιαττανκοὺρ.

Πᾶσα ἡ γραμμὴ σφοδρῶς προσεβλήθη καὶ ἀντέστη κατὰ μανιωδῶν ἐφόδων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κύριε Συντάκτα,

Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν ἐν Μόρφῳ ἀξιότιμον κυρίαν Μαρίναν Πιπίνου διπλωματοῦχον μαῖαν, διὰ τὴν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς δεξιωτάτην καὶ ἐπιστημονικὴν μαίευσιν τῆς ἐπιτόκου συζύγου μου μετὰ αἰσιωτάτου ἀποτελέσματος.

Κάτω Ζώδια 26)3)1916.

Ὁ εὐγνώμων σύζυγος
Σ. Ξάνθος.

* * *

Πρὸς ἁπάσας τὰς οἰκογενείας τῆς πρωτευούσης ὡς καὶ τὴν ἀξιότιμον νεολαίαν αὐτῆς καθῆκον ἐπιβεβλημένον θεωρῶ ὅπως ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν πλήρη εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐκτίμησιν μεθ' ἧς περιεβλήθην ἐπὶ ἔτος σχεδόν, διδάσκων, ὄχι μόνον ὑπὲρ τὴν ἑκατοντάδα ἀδαῶν χορευτῶν καὶ χορευτριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων οἵτινες παρηκολούθησαν μαθήματα χοροῦ προκατόχων μου χοροδιδασκάλων, καὶ οἵτινες δὲν ἐφείσθησαν μικρᾶς δαπάνης ἵνα τελειοποιηθῶσι καὶ ἐπιστημονικῶς διδαχθῶσι ἐν τῇ ὑπ' ἐμὲ ἀπὸ 18 ἐτῶν ἱδρυθείσῃ ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίᾳ Χοροῦ.

Λευκωσίᾳ τῇ 28 Μαρτ. 1916.

Μεθ' ὑπολήψεως καὶ πολλῆς τιμῆς
Διατελῶ
Ἰωάννης Σωροκιάδης
καθηγ. Εὐρ. χορῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	»	88—90
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»		68—70
Κριθὴ	»	»	45—46
Βρόμη	»	»	20—25
Ὄροβος	»	»	85—90
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»		16—17
Λινόσπορος	»	»	8—10
Κουκκία ξηρὰ	»	γρ.	3—4
Σταφ. μαῦραι	»	γρ.	5—6
« βρασταὶ »		»	5
Γεώμηλα γαλ.	»	γρ.	2—2 1(2
Κρόμμυα	»	παρ.	70—80
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.		γρ.	45—50
Βάμβαξ	»	»	27—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	360—400
Κουμανδαρία		»	400—450
Ρακὴ σούμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			6